

Geen sport voor arme landen
Een nieuwe stadsdichter voor A
APPLAUSE van/voor Balthazar

Antwerpen

- 12 Zichtbare controversé**
Een camera op de Ossenmarkt
- 18 Wit, witter, winter**
Centerfold
- 28 Een zeeman die dichten kan**
Peter Holvoet-Hanssen

Onderwijs

- 09 Meer dan een boekenfabriek**
De nieuwe koers van de bib
- 16 Hoe doceert u het?**
Met ECHO!
- 26 Kort**
Over onderwijs
- 36 StudStad**
Examens

Meer dan een boekenfabriek

Na de examens is het altijd leuk om toch even niét in de bibliotheek te zitten, maar maak jezelf niets wijs, uiteindelijk wint de bib altijd. Nu de UA-bib een nieuw beleidsplan heeft, dook *dwars* de boeken in, maar gelukkig niet om te studeren.

Dez Mona

Als België een vruchtbare moestuin is voor muzikaal talent, dan is Antwerpen toch wel het plekje in de zon waar kanjers van pompoenen groeien. Dez Mona toonde zich bij de voorstelling van hun nieuwe album als zijnde een grote pompoen.

Inhoud

dwars 57

Cultuur

- 04 APPLAUSE**
Voor Balthazar
- 14 Hulp is onderweg**
Dez Mona over nieuwe plaat
- 27 Cultuuragenda**
Wat te doen in het voorjaar
- 34 Woord & Beeld**
Puzzel
- 35 Research Monthly**
Het mopje van de maand
- 35 *dwars* luistert naar ...**
De soundtrack van dit nummer

Maatschappij

- 03 Editoriaal**
The Final Frontier
- 20 Vier weken sport**
En dan decennia betalen
- 24 Zingen voor Zuid-Afrika**
Tutu Puoane

Sport doet jaren afbetalen

Iedereen weet dat topsport het lichaam kapot maakt. Maar dat het ook een economie ten gronde kan richten, daar wordt zedig over gezwezen. Zuid-Afrika organiseert de wereldbeker, waarschijnlijk met monsterschulden tot gevolg. Sporten is gezond, juist?

Peter Holvoet-Hanssen

Een nieuwe stadsdichter, een nieuw interview. Deze keer een piratesque personage dat zelfs expliciet een Vrijbrief (met een V) van het stadsbestuur heeft gekregen. Moeders, hou uw dochters binnen; vaders, bescherm uw zonen tegen de poëzie!

The Final Frontier

editoriaal

Wegens een fout in de drukkerij is deze *dwars* een week later verschenen dan gepland

Nu zowel de Russische als Amerikaanse overheden hebben gezegd dat ze geen plannen hebben om binnen afzienbare tijd naar onze maan te gaan, word ik opnieuw verplicht om mijn toevlucht te zoeken in fictie en simulaties. Er zijn gelukkig genoeg manieren om mijn *space fix* te krijgen in dit laatste jaar van een eerste decennium. In die mate zelfs dat ik al te horen krijg dat als ik uiteindelijk aan de zwaartekracht van onze wieg zal ontsnappen, het vooral een teleurstelling zal zijn. Maar zelfs met een teleurstelling zou ik al tevreden zijn.

Ruimtevaart wordt soms gezien als geldverkwisting die afleidt van manieren om de mensheid te helpen. Maar niet alleen staat het op gelijke hoogte met de LHC deeltjesversneller wat kennisverruiming betreft, het is zelfs veel nuttiger dan veel van de andere onderzoeken waar onze maatschappijen geld in pompen. Wapens die de vijand uitschakelen door onvoorstelbare pijn? Silicone testikels voor honden? Echt?

Maar naast de potentiële wetenschappelijke doorbraken, biedt het vacuüm ook minder cerebrale mogelijkheden. Ruimtekolonisatie is nog niet voor morgen, zelfs niet voor volgende week, maar dit heeft minstens zo veel te maken met het gebrek aan financieel enthousiasme als met technologische beperkingen. Vooraleer we weinig of niet-getrainde burgers de ruimte in kunnen sturen, zal er echter nog veel water door de Schelde vloeien. Buiten dan de biljonairs die bevriend zijn met Richard Branson.

Maar als globaal project, waar de hele mensheid de schouder onder kan zetten, zou de ruimtevaart revolutionair kunnen werken. Nieuwe kolonies die leiden tot nieuwe grondstoffen en nieuwe handel, of verre reizen die de hele wereld in spanning laten wachten op de eerste beelden van een andere ster dan de onze. Het zou een nieuw perspectief kunnen bieden op onze plaats in onze galactische arm, of het kan helemaal niets veranderen. Of misschien kunnen we gewoon Sarah Palin naar Pluto sturen. Als dat niet de mensheid helpen is.

Colofon

dwars is het studentenblad van de Universiteit Antwerpen, gemaakt voor en door haar studenten. *dwars* verschijnt maandelijks tijdens het academiejaar en wordt gratis verdeeld op UA-campusen Drie Eiken, Groenenborger, Middelheim en Stad. Dit nummer werd afgesloten op 7/02/2010. Oplage 3.000 exemplaren. V.U.: Folker Debusscher, Paardenmarkt 91, bus 1, B-2000 Antwerpen.

Hoofdredacteur Folker Debusscher **Adjunct-hoofdredacteur** Sarah Schrauwen **Redactiesecretaris** Tom Vingerhoets

Eindredactie Floris Geerts (verantwoordelijke), Frie Vandemeulebroucke, Kim Overlaet

Redactie Amber Daniëls, Tijl De Bock, Jonathan Debeer, Yannick Dekeukelaere, Daan Hafkamp, Hannelore De porte, Anne Hammers, Celien Joppen, Lieselotte Joppen, Benjamin Theys, Ariadne Van den Broeck, Esther van der Schoot, Cedric Voets

Fotografie Jonathan Debeer (verantwoordelijke), Tijl De Bock, Laura Meyvis, Jente Ottenburghs, Sarah Schrauwen, Benjamin Theys **ICT** Tom Vingerhoets **Vormgeving** Celien Joppen, Sarah Schrauwen (verantwoordelijke) **PR** Celien Joppen, Tom Vingerhoets **Cartoon** JangoJim **Drukkerij** Favorit **Werken mee aan dit nummer** Athos Burez, Maxie Eckert & Guido Op De Beeck

E-mail contact@dwars.be **Adverteren** adverteren@dwars.be **Website** www.dwars.be

Redactielokaal en correspondentieadres: *dwars* - studentenblad UA, Paardenmarkt 91, kot 1, B-2000 Antwerpen

Vragen, opmerkingen en suggesties zijn van harte welkom, alsook lezersbrieven. Anonieme brieven komen echter niet in aanmerking. De redactie behoudt zich het recht om ingezonden stukken in te korten of niet te plaatsen.

APP LAU SE

voor
Balthazar

Jinte Deprez (links) & Maarten Devoldere

“YOUR PENGUIN SUIT IS VERY CUTE, BUT I SWEAR I CAN’T REMEMBER...”, KOMT DIT VREEMDE ZINNETJE U BEKEND VOOR? DE KANS IS GROOT DAT U, NET ALS IK, AL MEERMAALS VROLIJK MEE NEURIEDE MET ‘FIFTEEN FLOORS’, EEN NIEUWKOMER IN ONDER MEER HUMO’S TOP 20 EN DE AFREKENING. ‘FIFTEEN FLOORS’ IS DE NIEUWE SINGLE VAN BALTHAZAR, EEN KORTRIJKSE BAND DIE EERDER AL HITS SCOORDE MET ‘BATHROOM LOVIN’ SITUATIONS’ EN ‘THIS IS A FLIRT’. IN MAART PRESENTEERT DE BAND HET LANGVERWACHTE DEBUUTALBUM ‘APPLAUSE’. DWARS TROK NAAR GENT EN MOCHT JINTE DEPREZ (STEM, GITAAR) EN MAARTEN DEVOLDERE (STEM, PIANO) EVEN STOREN BIJ HET OPNEMEN VAN DE LAATSTE VOCALS.

Jullie zijn nog volop aan het werk. Hebben jullie stress voor de nieuwe plaat?

MAARTEN DEVOLDERE Ja, we hadden vandaag ons laatste examen, morgenochtend vertrekken we naar Noorwegen om te mixen. We zijn weer zo dom geweest om alles uit te stellen tot het laatste moment. Daardoor moesten we tijdens de examens opnemen en dat was nogal lastig.

Waarom Noorwegen?

JINTE DEPREZ Ik vind Scandinavië een heel tof gebied, de mentaliteit daar zit zo’n beetje tussen die van België en Engeland in. De scene daar is ook heel prettig, ik denk dat dit meer ons ding is dan bijvoorbeeld met een Amerikaan mixen. We kwamen in contact met Yngve Saetre, hoorden een paar dingen van hem en het klikte meteen.

Als eerste single van het album brachten jullie ‘Fifteen Floors’ uit.

Was dat een moeilijke keuze?

DEPREZ Ja, dat was heel moeilijk. Doordat de plaat nog niet gemixt is, hebben we die eerste single zelf op voorhand moeten mixen, zonder dat we de context van de hele plaat al hadden gehad. Sommige andere nummers waren zelfs nog niet af.

DEVOLDERE Ik ben wel blij met onze keuze, ‘Fifteen Floors’ is een voorloper van de plaat, maar geeft toch nog niet teveel prijs. Het nummer roept alleen maar meer vragen op. Als je dat lied hoort, kan je je niet inbeelden dat er op de cd elf gelijkaardige nummers zullen staan. Het is onze bedoeling om de mensen een beetje nieuwsgierig te maken.

“
Geen enkele gitaar op de wereld klinkt zoals die ene gitaar
”

De titel van het nieuwe album klinkt nogal groots. Vanwaar ‘Applause’?

DEVOLDERE Het is inderdaad een bombastische titel, een beetje pretentius zelfs. Maar als je de muziek erbij hoort, wordt die meteen genuanceerd. ‘Applause’ heeft eigenlijk een donkere ondertoon en we vonden het tof om dat woord aan onze muziek te koppelen. Op de hoes staat een foto met in heel kleine letters ‘Applause’, terwijl het net zo’n groots woord is. We vonden het leuk om daarmee te spelen. Typografisch is het ook gewoon een supermooi woord.

EEN BEETJE KOPPIG

Jullie zijn al meer dan vijf jaar bezig, waarom nu pas een debuutalbum?

DEPREZ De tijd vloog gewoon voorbij, we zijn constant bezig geweest met optredens. Ik snap wel dat iedereen vindt dat het lang duurde voordat we ons eerste album uitbrachten, maar voor ons leek het niet zo lang.

DEVOLDERE We hebben vroeger wel eens met enkele platenmaatschappijen gesproken, maar besloten de boot af te houden.

DEPREZ We voelden ook dat we het juiste moment moesten afwachten.

Hebben jullie de plaat daarom zelf geproduceert?

DEVOLDERE We vonden geen enkele producer aan wie we het wilden toevertrouwen.

DEPREZ We hadden al een heel sterke visie op de plaat, wat we wilden en hoe ze moest klinken. Hoe meer we met mensen babbelden, hoe meer we het gevoel kregen dat we eigenlijk al heel goed wisten wat we wilden. Een producer zou heel veel kosten en dan zou die toch zeker een meerwaarde aan de plaat moeten geven. Het zou natuurlijk heel anders geweest zijn met een producer, maar ik ben tevreden met die beslissing. Het was een beetje koppig, maar we hebben er veel uit geleerd.

DEVOLDERE Op sommige vlakken zou een producer misschien beter geweest zijn, maar ik denk dat het dan ook vlakker, middelmatiger zou klinken.

Het was waarschijnlijk wel handig dat jullie allebei Muziekproductie studeren. Hebben jullie die studie in functie van Balthazar gekozen?

DEVOLDERE Nee, dat was eigenlijk gewoon het enige wat we konden doen om met muziek bezig te zijn.

DEPREZ En om vijf jaar plezier te kunnen hebben.

DEVOLDERE Ik ben technisch geen goede muzikant, ik kon dus bijvoorbeeld geen jazzpiano, gitaar of zang studeren. Achteraf bekeken interesseert dit mij ook het meest, omdat je altijd met het geheel bezig bent. Ik zou niet graag in een band spelen en alleen maar bezig zijn met mijn pianopartijen. Het is veel toffer om de 'regisseur' te mogen zijn.

De band bestaat eigenlijk uit vijf leden, maar klopt het dat jullie twee de meeste beslissingen maken?

DEVOLDERE Wij schrijven alles met twee, muziek en tekst. Simon (*Casier*), Christophe (*Claeys*) en Patricia (*Vanneste*) zijn er vooral om nummers te komen inspelen en voor de optredens. Het is eigenlijk onze band, die zij mee helpen evolueren. Zij maken onze songs volledig.

Is daar dan nooit discussie over?

DEVOLDERE Nee, ze spelen trouwens ook nog in andere bands. Het is eigenlijk een beetje zo gegroeid, in het begin waren we toch meer een 'band band'.

DEPREZ Het zou ook veel moeilijker zijn om met vijf een plaat te maken, want iedereen moet er echt achter staan. Met twee was het veel gemakkelijker om er mee bezig te zijn, een concept te bedenken, om het dan achteraf in het repetitiekot of live te laten aanvullen door de anderen. Het album is wel een bandproduct, maar de basis ligt bij ons.

VANUIT DE BUIK

Hebben jullie de nummers die op de cd komen al op optredens gespeeld, of zijn ze echt helemaal nieuw?

DEVOLDERE Sommige wel, sommige niet.

DEPREZ Ik denk dat ongeveer 50 procent terugkomt van op optredens.

DEVOLDERE Ik denk ook dat dat normaal is voor een debuutplaat. Wanneer we een tweede cd maken, zullen we die nummers wél pas na het uitkomen van de cd beginnen spelen.

DEPREZ Deze plaat is echt live gegroeid, het is juist omdat we veel van die nummers al live gespeeld hebben dat ze nu zo klinken.

“
Je hebt dat soms bij bands die al meer cd's hebben, dan krijg je drie singles en voor de rest allemaal *crap*
”

Jullie hadden waarschijnlijk al te veel materiaal voor één album?

DEPREZ Ja, er is wel veel weggefallen.

DEVOLDERE De eerste selectie is gebeurd op basis van de kwaliteit van de songs. Daarna hebben we die aangepast aan het concept van het album, aan de wereld die we willen creëren.

DEPREZ Het publiek zal sommige nummers wel herkennen, maar dan in een andere versie. Het is ook niet de bedoeling dat we na de release de plaat klakkeloos gaan naspelen, je hebt de wereld van de cd en de wereld van een optreden.

Het moet spannend blijven. Op cd zijn we bijvoorbeeld niet voor overdreven arrangementen of bombastiek en live eigenlijk ook niet (*lacht*), maar het moet wel impact hebben.

Komen jullie vorige singles, 'Bathroom Lovin' Situations' en 'This is a Flirt' op de cd?

ALLEBEI Nee.

Dus die kan je eigenlijk nergens kopen?

DEPREZ Op iTunes!

DEVOLDERE Ze staan ook wel op enkele compilatiecd's, de Afrekening en zo. We hebben die singles eigenlijk gemaakt als een tussendoortje, iets dat we eens wilden proberen. We wilden bewust geen plaat maken vol met zulke nummers. Ze passen in de zoektocht naar een eigen sound, maar zijn nu totaal niet meer representatief voor wat we doen. De platenfirma vond dat wel vervelend ...

DEPREZ Ja, iedereen wilde dat we die singles er op zouden zetten, maar voor ons klopte het gewoon niet. Die singles zijn een afgesloten hoofdstuk.

Je speelt ze toch nog op optredens?

DEPREZ Tot nu toe nog wel, hoewel niet per se altijd. We spelen ze nog wel, maar ik zou niet willen dat een nummer dat drie jaar geleden al eens uitgebracht is, nu nog eens op de plaat zou staan. Dat was ook niet nodig, denk ik.

Jullie stijl is ondertussen ook helemaal veranderd. Vroeger brachten jullie toch eerder singer-songwriter muziek?

DEVOLDERE Ja, ergens wel. Het is nu in ieder geval geen singer-songwriter meer. Maar de plaat is ook niet 'This is a Flirt'-achtig. We hebben vooral gezocht naar een combinatie van beide, door bijvoorbeeld op een *groove* of een beat toch iets vanuit de buik te zingen en een echte song

te brengen. Je zou alle nummers eigenlijk ook akoestisch, als singer-songwriter kunnen spelen, maar wij vonden het uitdagender en leuker om daar iets anders mee te doen. Ik denk ook dat dat onze sterkte is, dat we ons daarmee kunnen onderscheiden. We zijn geen singer-songwriters, maar ook geen *entertaining*, dance band.

Door welke muziek laten jullie je dan beïnvloeden? Ik zag op jullie MySpace onder andere Bob Dylan, Beck, Gorillaz en The Kills bij jullie beste vrienden.

DEPREZ Ja, we luisteren daar wel graag naar. Bijvoorbeeld bij The Kills is het *de max* wat ze met twee doen. Het gaat daarom niet alleen om de band, maar ook bijvoorbeeld om hoe hun platen gemixt zijn, bij Gorillaz dan weer het concept, bij Bob Dylan de teksten, bij Beck ook... De rode draad van Balthazar is dat we altijd ons eigen gedacht blijven doen, zonder veel naar andere groepen te kijken.

Natuurlijk zeggen we wel eens: "Ik heb dat daar gehoord, misschien zou dat hier passen?"

DEVOLDERE Ik ben er wel vrij gerust in dat mensen ons niet meteen met een andere band gaan vergelijken. Ik heb echt geen idee met wat je het zou kunnen vergelijken.

DEPREZ Maar dat zal vast wel gebeuren, hoewel we ons niet bewust aan andere groepen gespiegeld hebben.

YOGHURTEKSTEN EN WATERGITAREN

Afgelopen zomer waren jullie in Zuid-Afrika voor het Oppikoppi festival, gekoppeld aan een clubtournee. Hoe was dat?

DEVOLDERE We hebben daar toen vrij goed gescoord. In maart gaan we terug, maar dan is het de bedoeling om voor een groter publiek, studenten en zo, te spelen in plaats van enkel in clubs. Vorige keer hebben we een beetje naam

kunnen maken, dus we hoeven niet meer van nul beginnen.

Jullie hebben dus al een Zuid-Afrikaanse fanbasis opgebouwd?

DEVOLDERE Er waren in ieder geval veel mensen die de teksten meezongen, dat was wel gek. Misschien is dat daar meer de gewoonte om direct te proberen inpikken, want ik begrijp niet goed waar ze die teksten gehaald zouden hebben.

DEPREZ Dat zag je inderdaad, bij sommige liedjes zongen we een 'yoghurtttekst', gewoon wat geïmproviseerd gebrabbel, en dan begonnen mensen dat opeens mee te zingen.

DEVOLDERE Trouwens, de cd zou zonder onze trip naar Zuid-Afrika heel anders klinken. We deden er een optreden op een podium dat omringd was door water. Op een bepaald moment gooide ik mijn gitaar op de grond, maar net iets

te ver. De gitaar viel van het podium in het water. Achteraf visten we ze er terug uit, maar de gitaar klonk nooit meer hetzelfde.

DEPREZ Maar in de goeie zin! Geen enkele gitaar op de wereld klinkt zoals die ene gitaar. We hebben er onze hele cd mee opgenomen.

Naast Oppikoppi hebben jullie al heel wat festivals gedaan, onder andere Dour, Marktrock en Dranouter. Dromen jullie van Werchter?

DEPREZ We zijn eigenlijk echt stap per stap bezig, nu denken we helemaal nog niet aan Werchter. We concentreren ons op de plaat, de releaseshows in de AB en de Paradiso. Het feit dat we daar een releaseshow kunnen doen, vind ik al super. We willen wel graag naar het buitenland, daar iets loskrijgen.

Een releaseshow in de Paradiso? Zijn jullie al bekend in Nederland?

DEVOLDERE We hebben er wel al vaak gespeeld, maar niet dat we daar echt bekend zijn bij het grote publiek. Nederland is sowieso meer gebaseerd op het live-circuit dan bijvoorbeeld op radio. Ze hebben er ook mooie zalen, alleen niet altijd veel volk. We zijn er in ieder geval al mee bezig geweest.

DEPREZ Het feit dat je nog geen plaat hebt, speelt ook een grote rol in Nederland. Het leuke is dat we nu eindelijk iets in handen zullen hebben. We hebben echt jaren gespeeld zonder dat we iets konden afgeven. Soms was dat heel raar.

Denk je dat jullie daardoor dingen misgelopen zijn?

DEVOLDERE Als we in het buitenland een *booker* zochten, waren er wel veel die er op afknaptten dat we geen cd konden opsturen.

DEPREZ We hebben ook veel contacten die nu wachten tot

de cd uit is.

DEVOLDERE Eigenlijk is het wel tof dat we alles wat we al gedaan hebben, al konden doen zonder cd. Dat is niet zo evident.

DEPREZ De meeste bands beginnen met een cd en proberen dan voorzichtig te gaan spelen. Bij ons was het net omgekeerd, we hebben al een heel verhaal kunnen doen zonder cd.

Er zijn steeds minder mensen die nog cd's kopen. Zijn jullie bang dat de verkoop zal tegenvallen?

DEPREZ Voor mij gaat het niet per se om verkopen, zolang mensen ons maar horen. We zijn daar nuchter in, dat hoort er gewoon bij als je tegenwoordig in een band speelt.

DEVOLDERE Je spiegelt je beter niet meer aan vroeger, je kijkt naar wat andere bands nu verkopen.

Zijn jullie zelf blij met de cd?

DEPREZ We zijn echt supertrots op onze cd!

DEVOLDERE Het is iets fris, het was echt de moeite om zo lang te wachten. We hebben ook geen 'tussennummers', elk nummer heeft zijn bedoeling. Je hebt dat soms bij bands die al meer cd's hebben, dan krijg je drie singles en voor de rest allemaal *crap*.

DEPREZ Het is heel afgewogen, we zijn fan van subtiliteit. Ik denk dat de plaat wel nog moet groeien, dat je er verschillende keren naar moet luisteren. (*stilte*) We mogen echt niet meer zoveel proberen uit te leggen, het is allemaal wartaal. (*lacht*)

“
We vonden geen enkele producer aan wie we het wilden toevertrouwen
”

*'Applause' verschijnt op 15 maart
Releaseshow in AB Club op 5 april*

Zoveel meer dan een boekenfabriek

Trudi Noordermeer over de nieuwe koers van de UA-bibliotheek

Ha, de bibliotheek. Of het nu voor een vliegensvlug kopietje is of zenuwslopend onderzoekwerk, elk van ons zet geregeld voet in dit statige boekenpaleis van de UA. Of hoe een plek waar je niet mag eten en praten toch een broodnodige stek voor een student kan zijn. Hoofdbibliotheecaresse Trudi Noordermeer vertelt *dwars* met plezier over de nieuwe koers van haar meer dan twee miljoen exemplaren tellende heiligdom.

Vorig jaar werd het nieuwe strategische beleidsplan van de universitaire bibliotheek goedgekeurd voor de komende vijf jaar. Mogen we ons als student verwachten aan een frisse wind in de bibliotheek?

TRUDI NOORDERMEER Onze doelstellingen zijn nu meer dan ooit gericht op de gebruiker en dus vooral op de student. Zijn tevredenheid vormt dan ook het voornaamste thema van ons strategisch plan.

Als universitaire bibliotheek willen we ons voortdurend inspannen om de wensen van studenten te achterhalen, en om in te spelen op de steeds veranderende verwachtingen. Verder spitsen wij onze doelstellingen ook toe op onze missie: de bibliotheek is de rechterhand van de UA op vlak van onderwijs, onderzoek en maatschappelijke dienstverlening. De kwaliteit van de wetenschappelijke informatie die je in onze rekken en databases terugvindt, wordt dan ook met de grootste zorgvuldigheid gehandhaafd.

Welke criteria gebruiken jullie om te bepalen welke boeken en tijdschriften een plaatsje verdienen in de rekken? Hoe meten jullie de interesse van zoveel studenten en professoren?

NOORDERMEER Wij besteden maar liefst drie miljoen euro per jaar aan collectievorming. Toch is dit geen buitenproportioneel bedrag, gelet op de nood aan

een feilloze wetenschappelijke informatievoorziening. Het budget moet met de grootste aandacht en efficiëntie worden benut. Daarom heeft iedere campusbibliotheek zijn eigen bibliotheekadviseurs. Dit zijn professoren van de verschillende faculteiten. Zij vertolken de noden van hun faculteit en bepalen de inhoud van de collecties. De bibliotheek onderhandelt op hun vraag met de uitgevers en bestelt de voorgedragen titels. Het gaat werkelijk om een wisselwerking: wij attenderen de faculteit op het huidige aanbod en zij wijzen ons op de behoeften van de student en docent.

Hoe ziet de bibliotheek van de UA zichzelf in verhouding tot andere universiteiten? Plaatsen jullie jezelf op een voetstuk of zijn jullie het kleine broertje?

NOORDERMEER De contacten met andere Vlaamse universitaire bibliotheken verlopen erg vlot, maar concurrentie is en blijft een realiteit. In België is die behoorlijk stevig. Er is sprake van een goede samenwerking, maar je merkt, en zo hoort het ook, dat het belang van de eigen universiteit hoe dan ook primeert. Dat maakt dat wij steeds de nodige drijfveren hebben om vooruitstrevend te zijn. Op organisatorisch vlak heeft deze gedrevenheid duidelijk vruchten afgeworpen en kunnen we zeggen dat we op dat vlak een streepje voor hebben. De fusie heeft hier in belangrijke mate toe bijgedragen. Waar vele andere bibliotheken kampen met de kloppende zweer van decentralisatie, behoudt onze bibliotheek met haar vier afdelingen een helder overzicht over haar personeel en logistiek. Bovendien stelde de centralisatie ons in staat om langere openingstijden te hanteren en zijn we zelfs op zaterdag open.

Worden die openingstijden aangepast als jullie merken dat er te weinig interesse is?

NOORDERMEER Wij tellen elke bezoeker die hier over de vloer komt. Dat gebeurt op twee manieren. Ten eerste hebben we de bewegingsdetector aan de ingang. Daar is wel wat schattingsvermogen vereist, aangezien hij niet ontdubbelt. Verder wordt op zaterdag elk uur nagegaan hoeveel bezoekers er in iedere leeszaal aanwezig zijn. Een shift in het weekend is immers erg veeleisend. Momenteel zijn de statistieken echter positief en blijft de zaterdagopening behouden.

Geen openbare plaats zonder ordehandhaving. Worden de regels goed nageleefd of moeten jullie vaak streng optreden?

NOORDERMEER Er zijn een aantal punten waar nog flink aan gewerkt moet worden. Op sommige dagen wordt het hier echt een smeerboel en vinden we zelfs plakken ham tussen de boeken. Zoiets kan gewoon niet. We hebben natuurlijk wel een heel soepel beleid: je vindt haast geen enkele andere bib waar je je jas en tas zomaar mee naar binnen mag nemen. Dat maakt ons toegankelijker, maar ook kwetsbaarder. Verder is de geluidsoverlast een heikel agendapunt. Ook diefstal was vroeger een echte plaag, maar dankzij

“Wij besteden maar liefst drie miljoen euro per jaar aan collectievorming”

onze verbeterde beveiliging hebben we dit meer onder controle. Worden we ondanks de camera's, boekenlabels en beveiligingsagenten toch geconfronteerd met een dief, dan wordt de politie meteen verwittigd. Toch raden we studenten aan hun spullen nog steeds goed in het oog te houden. De bibliotheek is en blijft een openbaar gebouw, waarin ook de buurman ongehinderd zijn krantje moet kunnen lezen. Controle en overzicht zijn dus niet 100 procent te garanderen.

Hoe verloopt het beslissingsproces in zo'n omvangrijke organisatie als de bibliotheek?

NOORDERMEER Er zijn verschillende organen die bijdragen tot de uiteindelijke besluitvorming. In de facultaire bibliotheekcommissie worden de noden van elke faculteit verwoord en worden klachten behandeld. De bibliotheekadviseurs zeten in de bibliotheekraad, voorgezeten door de vicerector. Dat is het strategische orgaan; zij stelden het huidige beleidsplan op. In de bibliotheekraad zijn ook drie studenten aanwezig en bovendien vertoon ik me een tweetal keer per jaar op de Studentenraad.

Perfectie bestaat niet en onkritische studenten evenmin. Waarover ontvangen jullie vaak klachten?

NOORDERMEER Een veelgehoorde klacht betreft het kopieergebeuren. Dat is soms een ware ramp. Met vier miljoen kopieën per jaar kan dat eigenlijk ook niet anders. Onze prijzen zijn zeer laag, maar dat zorgt er ook voor dat onze apparatuur niet berekend is op cursussen van 600 bladzijden die met één klik naar de printer worden gestuurd. Vooral de communicatie met de professoren verloopt hier

stroef. Zij zouden meer cursussen naar Universitas moeten brengen en hun *slides* moeten ontdoen van inktverspillende tierlantijntjes.

Bibliotheken kampen vaak met een stoffig imago. Met het nieuwe gebouw op de Stadscampus lijkt dat cliché verleden tijd. Welke stappen ondernemen jullie nog om niet achter te hinken op recente evoluties?

NOORDERMEER Eigenlijk zit ik zelf het liefst in een stoffige bib, hoor! Ik diskwalificeer het verleden dus allerminst, maar het moet er nu eenmaal allebei zijn: historisch erfgoed en moderne invloeden. Vandaag de dag bezinnen wij ons grondig over onze rol als bibliotheek. We zijn niet louter een papierpakhuis zoals dat in vroegere tijden was, maar vormen een multifunctionele wegwijzer voor zowel studenten als docenten. Ons beleid stemmen we zo goed mogelijk af op dit moderne verwachtingspatroon. Veel aandacht gaat daarom naar het aanleren van informatievaardigheden. Ook houden we de internationale ontwikkelingen goed in het oog en onderhouden we nuttige contacten met vooraanstaande buitenlandse bibliotheken. Daarnaast dragen we, in het kader van innovatie, digitale duurzaamheid hoog in het vaandel. Want hoe toegankelijk digitale informatie vandaag ook mag zijn, zij is ontzettend vluchtig. Een link die niet werkt en je kan die extra voetnoot vergeten. Samen met informaticus spelen bibliotheken een belangrijke rol in het toegankelijk houden van online archieven. Een internationale pionier kunnen we uiteraard niet zijn, daar is de Vlaamse subsidiëring te beperkt voor, maar we volgen de ontwikkelingen op de voet. ■

Abundantly Jazz

woensdag
17 maart
18u

Inkom gratis

The Circle
Da Romeo
The Electric Trio
Prof. K. Humbeek

www.abundantia.be

EEN CAMERA OP DE OSSENMARKT ZICHTBARE CONTROVERSE

Als studenten dienen we in zekere mate grenzen af te tasten. Maar niet elk grensoverschrijdend gedrag is even nobel en vooruitstrevend. Op de Ossenmarkt, aan de Stadscampus, is er een traditie van dronken balorigheid met ondergepiste brievenbussen, rondgestampte vuilniszakken en de occasionele gekloofde wenkbrauw tot gevolg. Het is verre van een oorlogszone, maar er is toch genoeg gebeurd om de irritatie van (een deel van) de buurtbewoners op te wekken. In het kader van het actieplan Leefbare Studentenbuurt, zal er in de loop van dit semester dan ook een camera komen te hangen op de Ossenmarkt, tot groot ongenoegen van sommige studenten.

De voorzitter van de Antwerpse tak van het Liberaal Vlaams StudentenVerbond (LVSU), Mathias Adriaenssens, heeft in december de Facebook groep 'Geen camera op Antwerpse Ossenmarkt!' opgericht, die ondertussen al meer dan tweeduizend leden telt

en studentenclubs samenbrengt die anders zelden samen gezien worden; naast het LVSU hebben ook onder andere het KVHV, Wikings-NSK en Comac hun ongenoegen geuit. En hoewel de beweegredenen ongetwijfeld verschillen, is er zonder twijfel toch een draagvlak tegen deze camera.

"Niemand ontkent dat er problemen zijn," vertelt Adriaenssens, "maar een camera is geen oplossing. In het beste geval worden de problemen verlegd, in het slechtste geval is er veel geld geïnvesteerd zonder enig effect, en sowieso vind ik dit een inbreuk op de privacy. Kijk naar Londen, daar heeft men enorm veel camera's, maar is er op lange termijn geen enkele meetbare daling geweest van de criminaliteit. In Gent heeft men ook overwogen om een camera te plaatsen aan de Overpoort, maar uiteindelijk is er gekozen voor meer overleg tussen de politie en de studenten, wat weldegelijk vruchten heeft afgeworpen."

Het Antwerps Studentenoverleg (ASO), het orgaan dat als aanspreekpunt voor alle Antwerpse studenten fungeert, laakt vooral de eenzijdigheid van de beslissing. “Het Studentenoverleg stelt vast dat, ondanks aandringen op actief overleg, een dergelijk gevoelige beslissing (*de camera, nvdr.*) is genomen zonder de stem van de Antwerpse studentenpopulatie hierin te horen”, aldus hun visietekst over het actieplan Leefbare Studentenbuurt. Niettemin is het ASO “a priori niet gekant tegen cameratoezicht indien de beelden enkel gebruikt worden om criminaliteit te bestrijden. Cameratoezicht mag echter niet leiden tot een schrikbewind op de Ossenmarkt.”

Enige vorm van schrikbewind zal uiteindelijk best meevallen, al was het maar omdat het continu bekijken van al die beelden (er hangen al ruim vijftig camera's in Antwerpen) nu eenmaal te veel manuren zou opsloppen. In de praktijk worden de beelden één maand bijgehouden en kunnen ze, in het kader van een gerechtelijk onderzoek, opgevraagd worden door politie en justitie. Of je kan het zelf doen; weliswaar enkel voor beelden waar je zelf opstaat en je vraag moet voldoende gemotiveerd zijn, maar toch, goed om te weten.

Drie vragen dringen zich dan ook op. Ten eerste: wat zal het praktische effect zijn van de camera? De stad koppelt het uiteraard aan andere maatregelen, zoals een verhoogde politieaanwezigheid, dus de precieze impact wordt moeilijk te meten, zelfs met de meeteenheid bpf, ofte 'boefjes per frame'. Ten tweede: zullen mensen zich na twee Duvels de camera nog herinneren? In die zin dat als je op café gaat, de mooie brunette nu eenmaal de aandacht langer en completer weet vast te houden, eerder dan dat je de hele avond zit te denken dat je bekeken wordt (zoals dat arme meisje). En ten derde: hoe lang overleeft een camera temidden van een studentenpopulatie die er (toch voor een deel) sterk tegen gekant is? Een beetje meer communicatie naar de studenten toe was mooi geweest; nu is het slechts een kwestie van tijd voor een goed opgejutte student zijn of haar bovengemiddeld intellect aan het vernietigen van een camera wijdt. Wat ik ten stelligste afkeur. Wordt ongetwijfeld vervolgd... ■

dwars

LAY-OUTERS

zoekt

Beste zwart-witkijker,

We zoeken een zeer gemotiveerde aspirant/expert die tijd en zin heeft om eens per maand *dwars* mee in elkaar te knutselen.

Geen audities, strenge regels, of extreem hoge verwachtingen; de enige vereisten zijn gedrevenheid, een goede omgang met computers (én met mensen) en een klein beetje visueel inzicht.

ICT-ERS

Zin om je computerkennis in praktijk om te zetten en een mooi project aan je CV toe te voegen? Wij zijn bezig met de vernieuwing van ons redactiesysteem en zoeken gemotiveerde studenten met interesse in Drupal, CSS, Javascript en PHP.

INTERESSE?

Ben je geïnteresseerd, of wil je meer informatie over deze 'vacatures'? Mail dan naar contact@dwars.be

HULP IS ONDERWEG

Dez Mona over hun nieuwe plaat

TEKST: ALIZÉ KEUSTERS • FOTO'S: JONATHAN DEBEER

Op 18 november stelde de Antwerpse groep Dez Mona zijn nieuwe plaat 'Hilfe Kommt' voor in de Arenbergschouwburg. De spilfiguren van de groep zijn zanger Gregory Frateur en contrabassist Nicolas Rombouts. Hun muziek drijft op de baslijnen en op de falsetstem van Frateur, die ook wel de Antwerpse Anthony Hegarty wordt genoemd. Voordat ze een geweldig optreden gaven, ontmoetten wij hen voor een interview.

De reacties op de nieuwe plaat zijn zeer lovend. Focus Knack noemde 'Hilfe Kommt' zelfs de beste Belgische plaat van het jaar. Zijn jullie tevreden?

GREGORY FRATEUR Dat is natuurlijk fantastisch, we hebben twee jaar aan de cd gewerkt en dan is het alsof de songs je kinderen zijn. Voor ons is de respons van het publiek het belangrijkste.

Opvallend aan 'Hilfe Kommt' is dat de plaat evenwichtiger en rustiger klinkt dan de vorige, ze vormt ook meer een geheel. Vanwaar deze evolutie?

FRATEUR We maken al zes jaar samen muziek, ondertussen zijn we veranderd, net als onze manier van samenwerken. Voor ons is het een logische evolutie dat de plaat

warmer en voller klinkt, de rust komt voort uit de momenten waarop we de nieuwe nummers geschreven hebben.

Jullie hadden als producer Paul Webb van Talk Talk, waarom hebben jullie voor hem gekozen?

FRATEUR Onze vorige twee cd's zijn live opgenomen, nu wilden we een studioplaat opnemen. Dat was een echte uitdaging voor ons. We hebben voor hem gekozen omwille van de klank die hij maakt. We wilden het experiment met hem aangaan om de klank uit te diepen.

NICOLAS ROMBOUS We zijn wel nog heel onbekend in Groot-Brittannië, maar we hadden hem de preproductie van 'Hilfe Kommt' opgestuurd en die vond hij goed.

In het arrangement merkte ik het veelvuldig gebruik van achtergrondkoortjes en strijkers op. Is dit Webbs invloed?

FRATEUR Nee, Webb is een inhoudelijk en artistiek producer die op de klank werkt. Wij hebben zelf de arrangementen geschreven, de *backing vocals* komen ook van onszelf. We voelden het zo aan en wilden onszelf geen beperkingen opleggen. De basis, het basspel van Nicolas en mijn stem, bleef hetzelfde, maar we wilden elk nummer geven waar het om vroeg.

ROMBOUTS De klankkleur was voor elk nummer heel belangrijk, veel keuzes zijn dan ook gemaakt in de betekenis van de klank. Zo zijn de strijkersarrangementen uitsluitend voor cello omdat het zo het beste klonk. Die arrangementen heb ik dan samen met Simon Lenski (van DAAU, nvdv.) geschreven.

Het was treffend dat er veel minder pathos in de zang zat. Was dit een bewuste keuze?

FRATEUR Ik wilde mezelf profileren als verteller die rust uitstraalt, dit is voor mij ook een zoektocht geweest. Het was een hele evolutie om mezelf daarin terug te vinden, maar

“
Voor ons is de respons
van het publiek het belangrijkste
”

dat is voor Nicolas ook zo geweest. 'Hilfe Kommt' moest gewoon zo zijn.

ROMBOUTS Zowel in de muziek als in de stem is dat zo. Een studioplaat is afstandelijker, waardoor deze teksten en arrangementen mogelijk waren.

Zullen jullie live strijkers en zangeressen meenemen?

FRATEUR We hebben exact dezelfde bezetting als hiervoor (namelijk contrabas, drums, zang, piano en accordeon, nvdv.), het is niet omdat het zo op plaat staat dat we per definitie dezelfde bezetting live moeten aanhouden. We zijn daar wel mee bezig geweest en hebben daarom twee

extra achtergrondzangeressen aangenomen, maar we zouden het perfect tot de basis kunnen herleiden; zang en bas. Het gaat erom dat de essentie aanwezig is; de bezwering en de energie.

Jullie zijn een groep die de grote gebaren niet schuwt, hoe zorgen jullie ervoor dat de grens met bombast niet overschreden wordt?

FRATEUR Dat is iets waar wij nog nooit over hebben nagedacht, onze thematiek is gewoon zo. Het is een stukje chemie tussen Nicolas en mij.

Vanwaar de titel 'Hilfe Kommt'?

FRATEUR We waren in Zwitserland op tournee. In Bern nam ik de lift, waarin *Hilfe kommt* op een knopje stond. Omdat dat zo'n grote boodschap is, is dat blijven hangen. Het maken van een keuze brengt rust. Ik vroeg mij dan af of je in het hoofd van de mens ook zo'n knop zou kunnen hebben om een keuze te maken en tot rust te komen. Ik vind dat een statement. Het Duits heeft er niets mee te maken. Het klopte gewoon in die taal.

ROMBOUTS Het was voor ons ook een praktische titel; als het even moeizaam ging, dachten we *Hilfe kommt* en hadden we terug genoeg moed.

Zijn er plannen voor het buitenland?

FRATEUR De cd komt nog uit in Nederland, Frankrijk, Duitsland en misschien ook in Italië. In Zwitserland ook, we zijn daar gestart zoals hier in België. We hebben er in kleine clubs opgetreden, heel underground. Daardoor kunnen we er nu al genieten van enige bekendheid. ■

Hoe doceert u het?

Met ECHO!

Voor studenten zijn niet alleen Blackboard en de bibliotheek belangrijke *compagnons de route*. Ook professoren en docenten begeleiden hen op de weg naar kennis. Van geboren vertellers over moeilijk verstaanbare mompelaars tot klassieke of net interactieve kennisoverdragers: het hoeft niet gezegd dat de ene docent de andere niet is. Het ExpertiseCentrum Hoger Onderwijs (ECHO) nodigt professoren uit om hun manier van lesgeven kritisch te bekijken. Ze worden begeleid, zodat jij als student beter opgeleid wordt tot een competente spil in de maatschappij.

Tegenwoordig zijn er in Vlaanderen steeds meer instanties zoals het ECHO. Maar in het jaar 2000, toen er voor het eerst een docentenopleiding werd georganiseerd aan de UA, was Antwerpen nog een voorloper op het gebied van onderwijsprofessionalisering. Wat startte als een project gefinancierd door de Vlaamse overheid,

bleek een groot succes en kreeg dan ook een vaste plaats binnen de Universiteit Antwerpen. Dat leidde in 2004 tot de oprichting van ECHO, een instantie die een docenten- en assistentenopleiding aanbiedt, sessies organiseert rond onderwijskundige topics (al dan niet op vraag van een groep docenten) en voor de verspreiding van onderwijstips zorgt. In tegenstelling tot leerkrachten

uit het lager en secundair onderwijs hebben de meeste docenten aan de universiteit bij hun aanstelling geen onderwijskundige opleiding gevolgd. Docent aan een universiteit word je dan ook omdat je expert bent in een onderzoeksdomein, maar dat maakt je uiteraard nog geen expert in onderwijzen.

“Het doel van ECHO is docenten de nodige competenties en een kritische actieve leerhouding mee te geven”, aldus Ann Stes, coördinator van de docentenopleiding en onderzoekster bij ECHO. Professoren en assistenten die zich verder willen bekwamen in hun lesmethode kunnen zich op vrijwillige basis inschrijven voor een jaaropleiding voor docenten of semesteropleiding voor assistenten. De semesteropleiding voor assistenten wordt jaarlijks georganiseerd, het programma voor docenten tweejaarlijks. Meestal gaat het om een twintigtal docenten en nog eens twintig tot vijftig assistenten die

TEKST: DAAN HAFKAMP • FOTO: JONATHAN DEBEER

het traject volgen. De studie neemt voor de docentenopleiding zo'n honderd uren en voor de assistentenopleiding een zestig uren in beslag, waarbij ruime aandacht gaat naar praktijkuitwerking. Na een succesvolle afronding krijgen de deelnemers een getuigschrift om boven hun bed te hangen en in hun CV te vermelden.

ECHO pleit voor een onderwijsvorm waarbij de student niet meer de informatiespons van weleer is, maar waarbij hij gevormd wordt tot een actief zelfdenkende intellectueel. Vandaar dat studenten bijvoorbeeld steeds meer tussentijdse evaluaties en feedback op hun leerproces krijgen. Ook het toenemend belang van inzicht en toepassingsvragen op examens is een vernieuwing die gericht is op de competente student in plaats van op de klassieke feitenkenner.

PROFS OP DE SCHOOLBANKEN

Behalve de docenten- en assistentenopleiding organiseert ECHO doorheen het academiejaar een zestal namiddagsessies. In deze eenmalige workshops worden enerzijds basistechnieken behandeld, zoals 'hoe stel ik een duidelijke studiewijzer op voor mijn studenten' en anderzijds heeft elke sessie een actueel en specifiek thema, zoals 'hoe kan ik als docent de ontwikkeling van het academisch Nederlands van mijn studenten bevorderen'. Daarnaast kunnen docenten zich inschrijven om onderwijstips van ECHO te ontvangen. Als een prof je ineens op de schouder slaat en zijn doelstellingen met een Obama-blik begint op te sommen, dan heb je hem

waarschijnlijk betraapt op tip 24: 'Coachen van studenten'.

Nieuwe docenten die niet zomaar voor de leeuwen willen worden gegooid, kunnen zich wapenen met een opleiding van ECHO. Ook de waaghalzen die na een aantal jaar lesgeven toch knelpunten ontdekken, kunnen bij ECHO aangeven waar ze zich persoonlijk in willen ontwikkelen. De meeste docenten voelen zich in de arena van de collegezaal toch sterker wanneer ze onderzochte en goed bevonden onderwijsmethoden gebruiken.

“
Het doel van ECHO is docenten de nodige competenties en een kritische actieve leerhouding mee te geven
”

Docenten ervaren de opleidingen bij ECHO volgens Stes vooral als een frisse kijk op het gevestigde lesgeven. Er zijn meerdere technieken bruikbaar als het gaat om het schrijven van een goede cursus, het motiveren van studenten of het afnemen van examens. Daarnaast is er genoeg ruimte om de eigen ervaringen te bespreken en wordt de docent gevraagd kritisch mee te discussiëren over manieren om de student met een glimlach boven de boeken te houden.

ECHO? ECHO? ECHO?

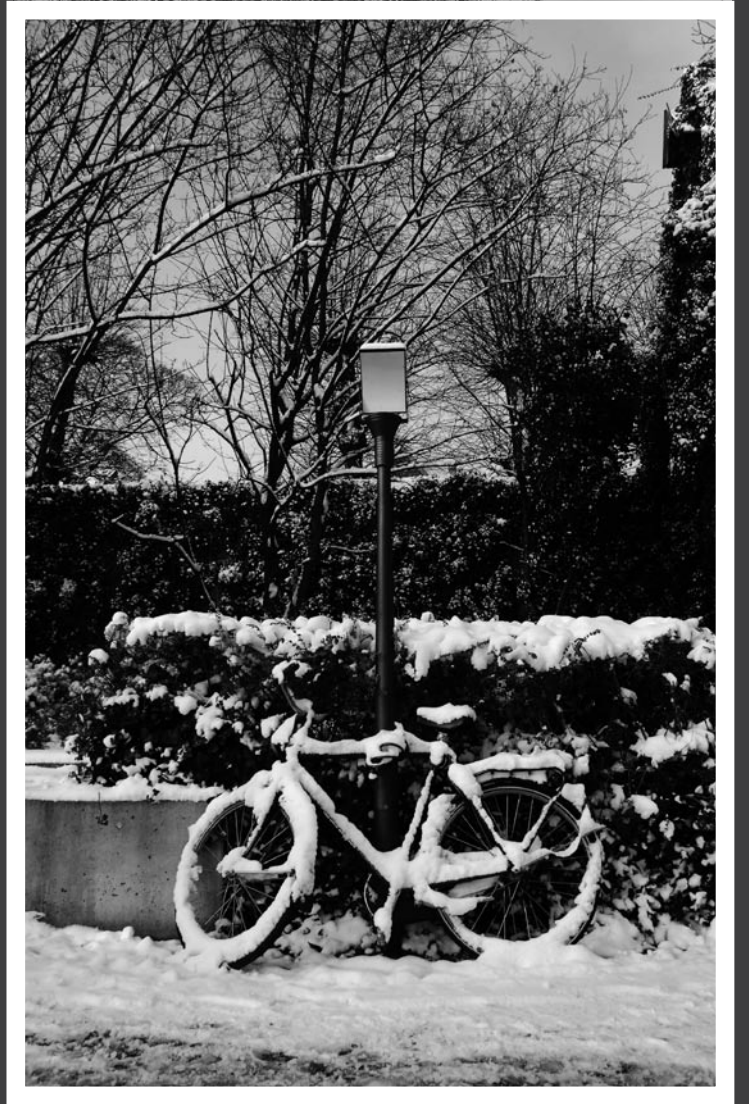
Of de opleiding van ECHO daadwerkelijk effect heeft, is nog even koffiedik kijken. Uit een onderzoek naar de effecten van de docentenopleiding bleek dat studenten geen significant verschil merkten tussen het onderwijs van docenten die de opleiding volgden en van docenten die dit niet deden. "Dit hoeft echter niet noodzakelijk te betekenen dat deelnemers aan de opleiding geen aanpassingen deden aan hun onderwijs", verklaart Ann Stes. In het onderzoek werden grote groepen studenten bevroegd en vergeleken wat betreft hun algemene perceptie van het onderwijs, niet zozeer wat betreft het gebruik van een specifieke onderwijstechniek. Eindcijfers van de studenten werden niet betrokken in het onderzoek omdat (uiteraard) de aard van examens vaak mee verandert als men wijzigingen aanbrengt in een opleidingsonderdeel. Omdat er op het niveau van studenten veel onderzoeksvariabelen meespelen die moeilijk onder controle te brengen zijn, heeft ECHO voorlopig nog geen nieuwe plannen om studenten te bevragen over het effect van haar activiteiten.

Stes wijst er wel nog op dat docenten zelf tevreden zijn over hun ervaringen met ECHO: "De nieuwe kijk op onderwijs maakt hen bewust van de vele methodes om les te geven." Voorts zullen er veel studenten blij zijn dat een docent meer doet dan alleen vertellen wat in de cursus staat. ■

Wit, witter, winter

FOTO'S: TUL DE BOCK

Vier weken sport Waarom arme landen de Olympische Spelen of de wereldbeker beter niet organiseren en dan decennia betalen

TEKST: FLORIS GEERTS, IN SAMENWERKING MET GUIDO OP DE BEECK • FOTO'S: CHARLES ROFFEY & FRED OOSTING (P.20), FIFA & RIO2016

Door de verkiezing van Rio de Janeiro als gaststad voor de Olympische Spelen in 2016, is de hegemonie van de rijke westerse wereld in de sport volledig voorbij. Naast de Spelen van 2016 organiseert Brazilië ook de wereldbeker voetbal in 2014. Brazilië is dan misschien één van de sterkst groeiende economieën ter wereld, maar meer dan 61 miljoen mensen leven er onder de armoedegrens. Voordat de sportwereld gezamenlijk de samba inzet, staat er dit jaar de wereldbeker voetbal in Zuid-Afrika op het programma. Is het wel ethisch verantwoord dat deze landen zulke sportevenementen organiseren? Wij vroegen het aan Stefan Kesenne, gerenommeerd sporteconoom aan de Universiteit Antwerpen.

Wat is uw standpunt over het organiseren van zo'n evenement?

STEFAN KESENNE Ik zou eerst al willen zeggen dat het economisch effect van die sportevenementen zelfs voor de rijke landen meestal negatief is. Daar bedoel ik mee dat de kosten voor het land hoger zijn dan de opbrengsten. Het is misschien ook nog belangrijk om te weten wie de kosten betaalt en wie de opbrengsten opstrijkt.

Er zijn al heel veel studies gebeurd, door wat ik dan ernstige sporteconomen noem, die hebben aangetoond dat nog geen enkele Olympische Spelen sinds Montreal '76 een positief effect hebben gehad voor het organiserende land of de regio. Met één uitzondering: Los Angeles. Montreal '76 was financieel een complete mislukking. De inwoners van Montreal hebben tot 2006 een speciale belasting

betaald om de kosten van de Spelen terug te betalen. Moskou '80 was ook een compleet fiasco. Dat was een communistisch land, dus de staat betaalde dat allemaal zonder dat iemand klaagde. In 1984 was er geen enkele kandidaat om de Spelen te organiseren, behalve Los Angeles. Niemand wilde zich nog verbranden aan die organisatie. Het IOC, het Internationaal Olympisch Comité, was natuurlijk bang dat L.A. het niet zou willen doen, want als de Spelen toen één keer niet georganiseerd zouden worden, zou het IOC failliet gaan. Op dit moment heeft het IOC wel serieuze reserves opgebouwd. Los Angeles heeft toen haar sterke onderhandelingspositie ten volle benut en dus bleven er weinig kosten voor de stad zelf over. Daardoor is L.A. erin geslaagd om die Spelen winstgevend af te sluiten.

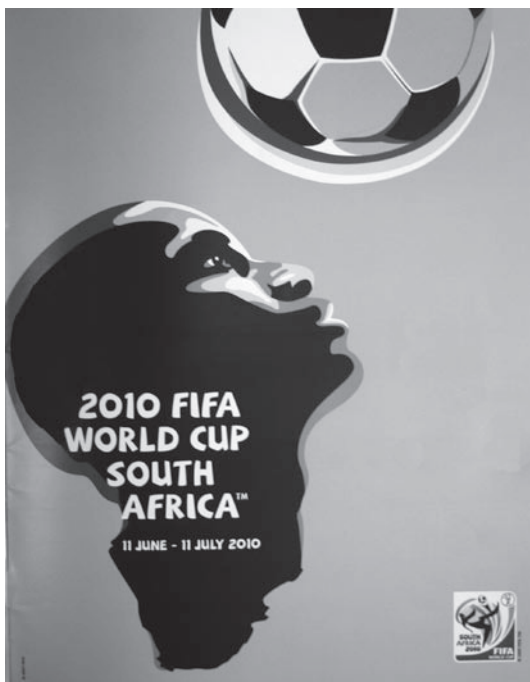
DE OVERHEID BLIJFT ALTIJD MET SCHULDEN ACHTER

Sinds 1984 zijn er meer kandidaten voor de Olympische Spelen. Waaraan ligt dat?

KESENNE Tot nog toe is geen enkele stad, noch Athene noch Sydney, erin geslaagd om de kosten voor het land kleiner te houden dan de opbrengsten, hoe succesvol die Spelen ook waren. Daar is volgens mij maar één uitleg voor: politiek prestige. Puur economisch, ik kan je alle resultaten laten zien van die studies, zijn er geen positieve gevolgen.

Wat ook wel vaak gebeurt en verklaart waarom veel politici geneigd zijn om zich kandidaat te stellen, is dat men vooraf economische impactstudies maakt. Nu, die economische impactstudies, die zijn totaal nietszeggend. Eigenlijk moet men een kosten-batenanalyse maken. Dat is iets totaal anders. Een economische impactstudie doet niets anders dan gewoon de geldstromen registreren die op gang komen door de organisatie van die sportevenementen. Waar het op aankomt is uitmaken: wat is een kost? Welke stroom is een opbrengst? Dat doen die economische impactstudies niet, hè.

Je kan het met een heel eenvoudig voorbeeld illustreren. Als je een stadion bouwt van 10 miljoen euro, zorgt dat voor arbeid, belastingen, enzovoort. Die economische impactcijfers zien er heel mooi uit. Zoveel toegevoegde waarde, zoveel inkomen, zoveel belastingopbrengsten, zoveel tewerkstelling, ... terwijl we alleen maar kosten gemaakt hebben. Daar staat geen euro opbrengsten tegenover. De kosten-batenstudie toont 10 miljoen euro plus alle bijkomende kosten, opbrengsten zero. De belastingbetaler kan afdoeken.

“**Puur economisch zijn er geen positieve gevolgen**”

Toch wordt telkens gewezen op de positieve economische gevolgen.

KESENNE Alain Courtois, initiatiefnemer om de wereldbeker voetbal naar België en Nederland te halen, is kwaad op al die economen die zeggen dat zo'n sportevenement geen

positief effect heeft. Hij komt altijd aanzetten met die mooie cijfers. Hij zwiert nu met een cijfer voor de opbrengsten van de wereldbeker voetbal in Duitsland in 2006. Meer dan één miljard, met daar bovenop belastingopbrengsten. Dat is onderzoek van mijn Duitse collega, Holger Preuss. Hij maakt goede impactstudies, maar ik blijf erbij: die cijfers zeggen niks.

Een andere Duitse econoom heeft ernstige impactstudies en kosten-batenstudies gemaakt van de wereldbeker voetbal, onder andere over de wereldbekers van 1974 en 2006 in Duitsland. Hij wil kijken naar de langetermijneffecten die een wereldbeker met zich meebrengt. Wel, hij heeft bij die van 1974 geen enkel positief langetermijneffect op de economie kunnen terugvinden. En bij die van 2006 heeft hij ook nauwelijks een positief effect kunnen terugvinden.

Uiteraard zijn er veel opbrengsten, maar die worden vaak fout berekend. De uitgaven van de eigen supporters mag je niet als een baat rekenen, want je moet je afvragen: wat hadden die mensen gedaan als ze niet naar het voetbal waren gaan kijken? Dan waren ze hun geld ergens anders gaan uitgeven, naar de film gegaan of op restaurant. Dat zijn allemaal verdringingseffecten die men niet in rekening brengt.

Het Vogelnest in Peking staat na de Olympische Spelen te verloederen. Is het dan niet interessanter om meteen na het evenement alles af te breken?

KESENNE In Athene heeft men dat met heel veel installaties gedaan, omdat die niet winstgevend uitgebaat konden worden. Het verlies op lange termijn zou hoog oplopen. Zo zie je maar wat een geldverkwisting dat is. Fenomenale dingen oprichten en ze na enkele maanden weer afbreken. Men zegt dan wel eens dat ze nadien die stadions

laten gebruiken door de sportclubs. In Zuid-Afrika is er geen enkele voetbalclub met gemiddeld meer dan 10.000 toeschouwers. Nu staan er stadions met 50.000 zitjes.

Hetzelfde geldt voor België en Nederland. Men spreekt over nieuwe stadions in België, voor de kandidatuur voor de wereldbeker in 2018. In België komen Anderlecht of Club Brugge in sommige wedstrijden misschien aan 40.000 toeschouwers. De meeste clubs geraken zelfs niet aan 30.000 toeschouwers. Neem nu hier in Antwerpen, men slaagt er niet eens in om Germinal Beerschot en Antwerp in hetzelfde stadion te laten spelen. Achteraf zit je daar met 8.000 toeschouwers in een stadion met 40.000 zitjes. Dat is allesbehalve gezellig en dat stoot de mensen ook af na verloop van tijd.

BETER NAAR ONZE RIJKE LANDEN DAN NAAR ARME LANDEN

Is het dan sowieso niet beter om naar rijke landen te gaan, waar die infrastructuur wel al aanwezig is, of hooguit een renovatie nodig heeft, om de kosten te drukken? Of is zoiets niet ethisch verantwoord?

KESENNE Als je er van uit gaat dat je arme landen niet op extra kosten mag jagen, is het beter om het niet te doen. Het is beter om het over te laten aan landen die zoiets gemakkelijk aankunnen, zonder dat de bevolking daar onder zal lijden. Het is wel zo dat het IOC en de FIFA (*de wereldvoetbalbond, nvdv.*) steeds meer eisen stellen aan die infrastructuur. Op die manier voldoet bijna geen enkel land meer aan de infrastructuurvereisten. Er zijn verschillende steden of landen kandidaat en welk gaat het dan krijgen? Dan spelen ze ook de landen tegen elkaar uit. Landen moeten met de beste, duurste en meest geavanceerde infrastructuur voor de dag zien te komen. Zo jagen ze die

Lagao Rodrigo de Freitas

“
**Zowel de FIFA als het IOC gaan toch weinig
ethisch om met heel die problematiek**
”

kosten steeds meer de hoogte in, maar de opbrengsten stijgen niet in verhouding. Daar vind ik dat zowel de FIFA als het IOC weinig ethisch omgaan met heel die problematiek.

Heeft u ook een idee waarom armere landen, zoals Brazilië of Zuid-Afrika, de wereldbeker willen organiseren?

KESENNE Opnieuw hetzelfde antwoord: politiek prestige. Er mee willen uitpakken dat ze de Spelen of de wereldbeker kunnen organiseren. Waarschijnlijk kunnen ze dat ook, maar welke kosten staan daar tegenover? Waarschijnlijk wil men in dat land een zekere relance op gang brengen. Daar moet dan toch weer tegenover gesteld worden dat het voor die landen dubbel zo zwaar is om die kosten te betalen. In Zuid-Afrika zijn zo goed als acht of tien nieuwe stadions gebouwd, want ze hadden er geen die voldeden aan de FIFA-normen. Begin die kosten voor zo'n arm land maar eens te berekenen. In kosten-batenstudies raden economen aan om niet van de actuele financiële kosten te vertrekken, maar wel van de opportuniteitskosten. Dat zijn de kosten die op een andere (efficiëntere) manier besteed zouden kunnen worden.

Als je ooit eens in Zuid-Afrika bent geweest en je hebt eens langs die *townships* gereden, dan zie je dat er zware armoede is. Die mensen wonen in krotten. Inzake sociale woningbouw zou je kunnen vragen of dat geld veel nuttiger kan besteed worden dan aan voetbalstadions. Ze hebben in Kaapstad een nieuw duur stadion gebouwd. Zal dit tegemoet komen aan de economie van dat land? In ieder geval niet aan de bevolking uit de *townships*. Want de FIFA heeft al bepaald dat de bevolking uit de *townships* geen graantje mag meepikken van *Twenty Ten*. De FIFA bestaat uit alleen maar vijfsterren-mensen. De kraampjes van de arme bevolking zien er wat sjofel uit, dat past natuurlijk niet in het beeld van de FIFA.

Voor de Spelen in Rio de Janeiro hebben ze een budget van 45 miljard euro vooropgesteld. Vindt u dat geloofwaardig?

KESENNE Dat is dan nog meer dan het budget van Peking,

en dat was eerst heel zwaar onderschat. Men ging er eerst van uit dat die Spelen ongeveer twaalf miljard zouden kosten. Dat zijn er uiteindelijk veertig geworden. Als ze dan in Rio dat bedrag nu al vooropstellen, lijkt me dat niet onrealistisch. Maar men moet er wel rekening mee houden dat elke raming die tot nog toe gemaakt is van de Spelen, altijd zwaar overschreden is geweest. Als zij nu met zo'n megalomane projecten bezig zijn dat zij veertig miljard vooropstellen, dan voorspel ik dat het waarschijnlijk honderd miljard euro zal kosten.

DOE HET NIET VOOR HET GELD

Wat denkt u van het initiatief om de Spelen in 2028 in Nederland te organiseren?

KESENNE Ik ben daar ook bij betrokken geweest. Ze hebben mij daar eens voor uitgenodigd, op stuurgroepvergadering. Ze waren natuurlijk een beetje ontgoocheld, want ik heb mijn best gedaan om aan te tonen dat ze dat juist vooral niet moesten doen. Het zou Nederland meer kosten dan dat het zou opbrengen. Dat horen ze natuurlijk niet graag. Er wordt ook vaak geschermd met allerlei immateriële voordelen zoals *feelgood*-effecten van de bevolking, maar dat is allemaal nogal vaag. Je moet rekening houden met het consumentensurplus. Nu, als je dat berekent voor de wereldbeker voetbal, kan dat aanzienlijk zijn. Goed, ik ga misschien geen ticket kopen, maar ik kijk thuis vanuit mijn luie zetel naar het voetbal. Dat kost me bijna niks en voor de rest heb ik daar heel veel plezier aan. Maar dan is er ook het consumentendeficit van mijn vrouw. Ze is natuurlijk bijzonder kwaad als ik naar het voetbal wil kijken, omdat haar programma dan aan haar voorbijgaat. En zo zijn er waarschijnlijk wel meer vrouwen. *(lacht)* Als je dat dan in rekening brengt, heft dat mekaar weer op.

Olympic Park

Dus u zou ieder land afraden om zo'n evenement te willen organiseren?

KESENNE Ik zou het België en Nederland niet afraden om de wereldbeker of de Spelen te organiseren. Ik vind het heel goed dat ze dat organiseren, hè. Iemand moet het doen, dan kan het beter naar onze rijke landen komen dan naar arme landen. Als we bereid zijn om de kosten daarvoor te betalen, wie ben ik dan? Maar maak de bevolking niets wijs en begin de overheid niet te verleiden tot subsidies met het argument dat het veel gaat opbrengen. Doe dat omdat het een positief effect gaat hebben op de bevolking en voor hun fierheid. ■

WAAROM CHICAGO DE SPELEN IN 2016 NIET ORGANISEERT

Professor Kesenne had nochtans Chicago getipt als gaststad voor de Olympische Spelen in 2016. "Ik had ook verwacht dat Chicago het zou krijgen, dat was mijn voorspelling." Binnen het IOC zijn niet alle leden voorstander van de Verenigde Staten. De vertroebelde relatie tussen het Internationaal Olympisch Comité en de Verenigde Staten dateert van dertig jaar terug, maar de effecten zijn pas tien jaar oud. "Ik denk dat die slechte verhouding of relatie tussen het IOC en het Amerikaanse Olympische Comité (USOC) daar voor een stuk mee te maken heeft", vult Kesenne aan. In 1978 deponerden de VS de Amerikaanse rechten op de Olympische symbolen en het IOC zag daar toen geen graten in. Toen het in 1984 voor de Spelen in Los Angeles met een eigen sponsorprogramma op de propen kwam, werd het echter teruggefloten door het USOC. Het IOC werd het recht ontzegd om op Amerikaans grondgebied contracten af te sluiten zonder de marketingopbrengsten en het Amerikaanse tv-contract af te dragen. In 1996 tekenden het IOC en USOC een contract voor het leven: tegen betaling van 12,75 procent van de Amerikaanse tv-rechten en 20 procent van de marketinginkomsten, kon het IOC in de VS handel blijven drijven. Voor de periode tot en met 2012 levert dat het USOC 448 miljoen dollar aan inkomsten op, zonder enige inspanning. In vergelijking met alle andere nationale Olympische Comités: zij kregen samen 'slechts' 173 miljoen dollar door het IOC uitbetaald.

ZINGEN VOOR ZUID-AFRIKA

*Tutu Puoane en Brussels Jazz Orchestra
brengen eerbetoon aan Miriam Makeba*

Iets meer dan een jaar geleden stierf de Zuid-Afrikaanse zangeres Miriam Makeba. 'Mama Afrika' was bij ons vooral bekend door het aanstekelijke liedje 'Pata Pata', maar ook op politiek vlak was Makeba een belangrijk figuur. De Zuid-Afrikaanse Tutu Puoane en Brussels Jazz Orchestra bundelen op 26 februari hun krachten om deze grote dame te huldigen. De opbrengst van het concert dat in de Antwerpse Roma plaatsvindt, wordt weggeschonken aan het Makeba Centre for Girls.

TEKST: LAURA MEYVIS
FOTO: WWW.TUTUPOUANE.INFO

Tutu Puoane groeide op in één van de *townships* van Pretoria. Ze studeerde muziek aan de University of Cape Town, waar ze werd opgemerkt door Nederlandse pianist Jack Van Poll, die er op dat moment les gaf. Als tweede en laatste Zuid-Afrikaanse uitwisselingsstudente kreeg ze van Van Poll in 2002 de kans om in Den Haag te gaan studeren. In 2004 volgde Tutu de liefde naar België. Haar eerste cd, 'Song', kwam uit in 2007. De opvolger, 'Quiet Now', ligt sinds juli in de winkel.

Kom je uit een muzikaal gezin?

TUTU PUOANE Absoluut. Mijn moeder zingt in verschillende koren en mijn grootvader speelt piano. Toen ik mijn dochtertje voor de eerste keer meenam naar Zuid-Afrika, nam één van mijn oude tantes haar in haar armen en begon een liedje te zingen. Volledig geïmproviseerd. In dat lied vertelde zij aan mijn kindje dat de hele familie al zo lang op haar had gewacht. Na een tijdje was iedereen haar zelfverzonnen lied mee aan het zingen. Volgens mij is die natuurlijke aanleg voor muziek eigen aan Zuid-Afrikaanse *townships*. Er is altijd wel ergens muziek te horen. *I suppose that's Africa*.

Was het een logische stap voor je om muziek te gaan studeren?

TUTU PUOANE Mijn hele familie was erg bezorgd. Gelukkig is mijn moeder me altijd blijven steunen, niet iedereen had het zo gemakkelijk. Ik kende enkele mensen die zich hadden ingeschreven voor een studie Rechten. Na een maand stopten ze daar dan mee en kwamen ze stiekem muziekles volgen. Bij één jongen had de vader ervan gehoord. Hij heeft daarna geen cent meer van zijn familie gezien.

Zijn er veel bekende muzikanten in Zuid-Afrika?

TUTU PUOANE Enorm veel. Helaas maken zij tegenwoordig niet meer allemaal goede muziek. Het is vandaag vaak genoeg om eens in je decolleté te laten kijken en je bent op

slag beroemd. Jazzmuzikanten zijn er natuurlijk wel minder, het is over de hele wereld nogal een nichegenre. Maar ik wist dat het dat was, wat ik wilde doen. Met mijn hart, mijn hoofd en mijn ziel.

Wie was Miriam Makeba?

TUTU PUOANE Miriam was dé Zuid-Afrikaanse superster. In het buitenland was ze de ambassadeur van de Afrikaanse folkmuziek. Tijdens de Apartheid speelde ze in een toneelstuk, 'King Kong', in Londen. Daardoor werd ze voor het eerst buiten Afrika bekend. Door 'King Kong' leerde ze ook mensen kennen als Harry Belafonte en kreeg ze de kans om naar de Verenigde Staten te gaan. Daar gaf ze toespraken tegen het regime, waardoor ze verbannen werd. Er was haar trouwens niets gezegd. Toen ze terug wilde naar haar geboorteland om haar moeder te gaan begraven, mocht ze opeens het land niet meer in. Het heeft dertig jaar geduurd voor Mama Afrika weer naar Zuid-Afrika mocht terugkeren.

Hoe ben je bij het project betrokken geraakt?

TUTU PUOANE Brussels Jazz Orchestra en ik speelden al langer met het idee om een *tribute* aan Miriam Makeba te brengen. Tegelijk wilde ik ook echt helpen. Ik vind het persoonlijk nogal moeilijk om gewoon mijn geld ergens naartoe te sturen en te hopen dat het goed besteed wordt. Ik wil weten waar mijn geld heen gaat. Toen ik na de dood van Miriam Makeba over haar aan het lezen was, stootte ik op het centrum dat ze in Zuid-Afrika had opgericht, en besloot ik er een kijkje te gaan nemen.

Dat was geen gemakkelijke opgave, want The Makeba Centre for Girls is echt heel onbekend. Er worden meisjes tussen 11 en 18 opgevangen, die uit allerhande benarde situaties zijn gered. Sommigen moesten bijvoorbeeld werken als prostituee. Het centrum wordt geleid door Elaine

Theresa Britton, de schoonzus van Makeba zelf. Ik vond dat er geen betere manier was om Mama Afrika te eren dan door haar goede werk verder te zetten. Gelukkig waren de jongens van Brussels Jazz Orchestra meteen akkoord.

Wat voor centrum is The Makeba Centre for Girls?

TUTU PUOANE Eerst en vooral wordt er een veilige thuishaven geboden aan een twintigtal jonge meisjes met een erg zwaar verleden. Ze krijgen onderdak, eten en worden aangemoedigd om naar school te gaan. Toch is er dringend nood aan hulp. Alle kinderen moeten dezelfde badkamer gebruiken en ze slapen met acht op één kamertje. Voor puberende meisjes is dat allesbehalve evident. Er is wel een bovenverdieping, maar de trap is zo krakkemikkig dat Britton hem niet durft te gebruiken.

Er zijn wel sponsors, maar ik heb met mijn eigen ogen gezien hoe slecht het gebouw er aan toe is. Eén van de sponsors van het opvangcentrum was bijvoorbeeld de IJslandse regering, die het huis mee zou renoveren. Helaas heeft IJsland nu wel even genoeg financiële problemen op het thuisfront. De opbrengst van het concert zal dus moeten dienen voor een broodnodige renovatie.

Waarom worden er enkel meisjes opgevangen?

TUTU PUOANE Het was natuurlijk Makeba's eigen initiatief en aan haar kunnen we het niet meer vragen. Toch heb ik een theorie. Als je een arme gemeenschap wil helpen moet je eerst de vrouwen helpen. Als mannen geld in hun handen krijgen willen ze er stoer mee doen en gaan ze op café. Vrouwen zullen dat geld investeren. Die kopen vee of stof om kleding mee te maken. Armoede en werkloosheid zijn nog steeds de grote vijanden van Zuid-Afrika. Help de vrouwen erbovenop en de hele gemeenschap zal zich herstellen. ■

UZA viert 25 jaar hart- chirurgie

Het Universitair Ziekenhuis Antwerpen vierde in december het 25-jarig bestaan van haar dienst Cardio-chirurgie. In die 25 jaar werden er meer dan 18.500 hartoperaties uitgevoerd en kregen 110 mensen een nieuw hart. Naast de 850 openhartoperaties die de dienst jaarlijks uitvoert, is de UZA ook een van de weinige Europese centra die een zieke aortaklep kan vervangen via een sneetje in de lies, een zogenaamde percutane hartklepvervangning.

uit de pers geplukt

Stef Vandeginste krijgt mensenrechtenprijs

Op de dag van de mensenrechten, op 12 december, heeft de Universiteit van Tilburg haar mensenrechtenprijs toegekend aan Stef Vandeginste, Burundi-kenner en postdoctoraal onderzoeker aan het Instituut voor Ontwikkelingsbeleid en -beheer van de UA. Vandeginste krijgt de prijs voor zijn onderzoek naar het zogenaamde *transitional justice* in Burundi, de rechtspraak in de nasleep van een gewapend conflict. Hij is de eerste Belg die de prijs, die sinds 1995 wordt uitgereikt, in ontvangst mag nemen.

UA bouwt krachtigste super-pc

Door de rekenkracht van de grafische processors van dertien 3D-kaarten te linken, zijn onderzoekers van de Universiteit Antwerpen er, in het kader van driedimensionale beeldvormingstechnieken, in geslaagd om de snelste desktop supercomputer ter wereld te maken. De FASTRA II is even groot als een gewone computer, maar kan twaalf biljoen *floating point operations* per seconde aan, ofte twaalf teraflops, waar normale computers zelfs niet van kunnen dromen. Met een kostenplaatje van maar 6.000 euro is er waarschijnlijk geen betere *gaming pc*.

kort over onderwijs

Magneten tegen verslaving

Dirk De Ridder, een neurowetenschapper verbonden aan de UA, heeft een potentieel revolutionaire methode ontwikkeld om (drank)verslaving te bestrijden, namelijk door een magneet op de hersenen te plaatsen en bepaalde zones uit te schakelen. Hoewel de behandeling nog in haar kinderschoenen staat, zijn de eerste resultaten zeer beloftevol. Enige probleem is dat de behandeling maandelijks herhaald moet worden. Daarom wordt er nu gezocht naar een manier om een elektrode in het hoofd van de verslaafde in te planten.

UZA voor de vijfde keer 'Top Employer'

Het Universitair Ziekenhuis Antwerpen is voor de vijfde keer op rij uitgeroepen tot 'Top Employer' na een onderzoek van het CRF Institute. In dat onderzoek haalde het ziekenhuis de maximumscores op de criteria 'Arbeidsvoorwaarden', 'Opleiding en

Training' en 'Werksfeer en Omstandigheden'. In het UZA heerst een open communicatiecultuur tussen de werknemers en worden er geregeld evenementen en groepsactiviteiten door het ziekenhuis georganiseerd, aldus het onderzoek.

Februari/maart 2010

door Anne Hammers

Er is altijd licht aan het einde van die lange, donkere tunnel waarin winterdepressies, matige examenresultaten en onbeantwoorde valentijnskaartjes zich schuilhouden. Open je gordijnen en verstop je niet langer onder je wollen winterdeken. De wereld om je heen lijkt langzaam te ontgooien en cultureel Antwerpen ontwaakt uit een lange winterslaap. *dwars* stapte alvast in de ijsbreker en sleepte een verse lading cultuur aan boord.

PURE ANTWERP (15/02) • Rich&Famous •

Diverse dj's en *free candy* laten je zo vergeten dat het eigenlijk een saai maandagavond is. Club Pure op het Eilandje trekt in ieder geval alles uit de kast om jou uit je winterdip te halen. Voor reservaties en info mail je naar info@richandfamous.be.

MONTY (17/02) • Admiral Freebee • Admiral Freebee stelt zijn nieuwe album, 'The Honey and the Knife', aan je voor. De plaat belooft een verzameling van ijzersterke nummers, waarin bevlogen gitaarspel en expressieve zang elkaar afwisselen. Fans kijken al maanden uit naar deze cd release, dus wees er snel bij.

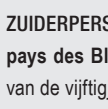
CINEMA ZALEN (24/02) • 'From Paris with Love' •

Geen nood, dit is niet de zoveelste sextape van Paris Hilton, maar de nieuwste actiethriller van regisseur Pierre Morel. Een Amerikaanse ambassadeur probeert samen met een spion een terroristische aanslag te vermijden. De hoofdrollen zijn weggelegd voor onder andere John Travolta en Jonathan Rhys Meyers.

BOURLA SCHOUWBURG (27/02) • Bourla

Beats • Houseparty's zijn niet cultureel? Voortaan hoef je je niet meer schuldig te voelen wanneer je de dansvloer verkiest boven de rode, pluche zetels van de toneelzaal. Met de dj's van Bourla Beats zet jij de meest chique schouwburg van Vlaanderen op zijn kop.

ZUIDERPERSHUIS (04/03) • 'Un fou noir au

pays des Blancs' • Speciaal ter gelegenheid van de vijftigjarige onafhankelijkheid van Congo, wordt dit toneelstuk hernomen. De gerenommeerde Congolese auteur Pie Tshibanda vlucht naar België en wordt geconfronteerd met vooroordelen, een vreemde cultuur en discriminatie en bindt de strijd aan met de Belgische administratie.

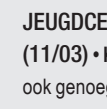
THEATER KLOKHUIS (04/03 T.E.M. 14/03)

• **'De witte roos' •** Deze muziektheatervorstelling vertelt het tragische verhaal van Hans en Sofie Scholl, die tijdens de Tweede Wereldoorlog de verzetsbeweging 'Die weiße Rose' oprichtten. In dit stuk wordt er vooral ingezoomd op de twee personages, geen helden, maar jonge mensen die hun dromen en idealen nastreefden.

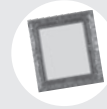
ARENBERG SCHOUWBURG (09/03) •

Tom Lanoye, 'Woest' • Wegens grandioos succes herneemt Tom Lanoye zijn theatertournee 'Woest' uit 2008. Een gevarieerd programma met komische hoogtepunten en ontroerende dieptepunten uit de afgelopen 25 jaar. Voor allen die toen niet konden gaan, is er nu dus een laatste kans.

JEUGDCENTRUM VIZIT, WILRIJK

(11/03) • Kok, koken op kot! • Heb jij er ook genoeg van om iedere avond pizza's en frieten te eten, of wil je die overtollige kerstkilo's liever kwijt? Tijdens deze workshop krijg je alle tips om gezond, lekker, makkelijk en betaalbaar te koken.

ANTWERPSE CAMPUSSEN (18/03

t.e.m. 25/03) • AntARTik • De kunstweek van de Antwerpse Associatie brengt opnieuw cultuurliefhebberij van de studenten naar de studenten. Heb je zelf artistieke aspiraties? Meld je in februari aan bij het secretariaat op je campus!

Modemuseum
www.momu.be

Zuiderpershuis
www.zuiderpershuis.be

TRIX
www.trixonline.be

deSingel
www.desingel.be

Monty
www.monty.be

Toneelhuis
www.toneelhuis.be

KMSKA
www.kmska.be

Muhka
www.muhka.be

FotoMuseum
www.fotomuseum.be

Arenbergschouwburg
www.arenbergschouwburg.be

Scheldapen
www.scheldapen.be

Cultuurweb
www.cultuurweb.be

Petrol
www.petrolclub.be

Buster
www.busterpodium.be

De Roma
www.deroma.be

Rataplan
www.rataplanzw.be

Een zeeman die dichten kan

Het zal de meesten door de examenstress, de feestjes of de skireisjes waarschijnlijk ontgaan zijn, maar op 28 januari was het in Vlaanderen en Nederland Gedichtendag. Voor de Stad Antwerpen was dit de ideale gelegenheid om haar nieuwe stadsdichter naar voren te schuiven en deze officieel te huldigen. De komende twee jaar zal dit eervolle ambt vervuld worden door niemand minder dan Peter Holvoet-Hanssen. Wie? Dat dacht *dwars* ook en dus trotseerden we de sneeuw, voor een goed en gezellig gesprek met deze dichter.

Drie winterjassen, een kapiteinskostuum waar een keyboard onder vandaan wordt getoverd en een koffer vol rekvisieten. Meneer Holvoet-Hanssen, u ziet eruit als een drukbezet man.

PETER HOLVOET-HANSSSEN Ja, ik kom net uit Het Paleis, waar ik kinderen heb verteld dat ik sneeuw kan maken (*het sneeuwt inderdaad, nvdr.*), ondertussen werk ik ook aan een nieuwe roman, 'Finbar en Louise', en dan natuurlijk nog die stadsgedichten ...

U werd gevraagd om stadsdichter te worden. Op uw website staat echter dat u helemaal geen voorstander bent van dit concept. Waarom besloot u toch op de aanbieding in te gaan?

HOLVOET-HANSSSEN Het klopt inderdaad dat men mij heeft gevraagd om de nieuwe stadsdichter van Antwerpen te worden. Ik zie het stadsdichterschap eigenlijk gewoon als een titel die immens veel mogelijkheden creëert en die deuren opengooit die anders gesloten bleven. Ik werk al lange tijd aan enkele projecten rond Antwerpen, en die hebben ineens een veel grotere kans van slagen. Daarom besloot ik dit aanbod aan te nemen, niet omdat ik zelf de komende twee jaar in de belangstelling wil staan. Toch denk ik dat het concept 'stadsdichter' zeker succesvol

kan zijn. Iedere dichter heeft zijn twee ambtsjaren steeds op zijn eigen manier ingevuld, zo zal ik dat ook doen.

Hoe dan?

HOLVOET-HANSSSEN Antwerpenaren zeuren graag en ze zijn niet snel tevreden, dit maakt het stadsdichterschap tot een grote uitdaging. Mijn eerste jaar wordt het havenjaar, mijn voornaamste doel is dan ook om de haven open te stellen voor het grote publiek. Vreemd genoeg bleven deze ongeveer twintig vierkante kilometers door de inwoners van Antwerpen tot nu toe onontdekt, terwijl er toch zoveel te doen en te beleven is. Mijn grote droom is bijvoorbeeld

“

Mensen zouden het liefst een euro in een dichter stoppen, zodat er vervolgens een gedicht wordt geproduceerd dat iedereen begrijpt

”

zoals in Parijs een groot schip aan de kaaien, waar kunstenaars, schrijvers en muzikanten samenkomen om één groot experimenteel kunstwerk te maken.

EEN VRIJBRIEF

Het schijnt dat u het stadsbestuur zelfs om een Vrijbrief vroeg voor de verwezenlijking van al uw ambitieuze projecten?

HOLVOET-HANSSSEN Ja, dat klopt. De Vrijbrief stamt nog uit de tijd van de kapers. Dit was een document waarin stond geschreven dat de kapers vrij waren om op roverstocht te

gaan. Voor het stadsdichterschap bestond er al wel een mondelinge overeenkomst, die zegt dat de stadsdichter mag doen, schrijven of zeggen wat hij of zij wil. Mijn voorgangers deden dat immers ook al, maar ik wilde deze vrijheid graag zwart op wit hebben. Vandaar dus de Vrijbrief, waardoor ik de komende twee jaar werkelijk kan invullen zoals ik dat wil. Ik heb overigens absoluut geen kritiek op mijn voorgangers, maar iedereen doet het gewoon op zijn eigen manier.

Uw gedichten overstromen van piraten, schepen en zeemeerminnen. Vanwaar deze obsessie voor water en alles wat daarmee te maken heeft?

HOLVOET-HANSSSEN Ik ben vooral gefascineerd door het vloeibare, wat eigenlijk voortvloeit uit mijn opstandigheid tegen de vaste vormen. In de jaren tachtig had je in het literaire landschap de tweedeling tussen Herman de Coninck en Dirk Van Bastelaere. Ik heb me echter in geen van beide stromingen ooit thuis gevoeld en zal mezelf er nooit toe rekenen. Ik heb namelijk niets met vaste vormen en verzet me er graag tegen. Als dichter krijg je al snel een etiket opgeplakt en word je in een dwangbuis gestopt, je moet dan proberen om daar uit te ontsnappen.

En het stadsdichterschap is geen etiket?

HOLVOET-HANSSSEN Ik wil het concept van de stadsdichter graag verder opentrekken en het zeker niet alleen op mezelf betrekken. Ik ben nog in talloze andere projecten verwikkeld, die door mijn functie als stadsdichter ineens veel beter onder de aandacht kunnen worden gebracht. Ik zie mezelf daarom eerder als een doorgeefluik, in plaats van als de persoon die de komende twee jaar centraal zal staan. Het etiket 'stadsdichter' zal niet zozeer op mijzelf kleven, maar op de projecten die ik in samenwerking met collega-kunstenaars zal kunnen realiseren.

Uw poëzie wordt vaak getypeerd als ontoegankelijk en complex. Klopt dat?

HOLVOET-HANSSEN Het probleem van mijn poëzie is altijd dat ze op complexe wijze op verkenning gaat. Mijn dichtbundels tot nu toe waren projecten waar ik jaren aan werke en ze vormen allemaal samen eigenlijk één, nu afgewerkte, poëziereis. Hierdoor worden mijn gedichten vaak moeilijk begrepen en lijken ze beter geschikt te zijn om te worden voorgedragen, wat absoluut niet het geval is. Vooral de inzet van de lezer is erg belangrijk. Zo

ontoegankelijk is mijn poëzie eigenlijk niet, het ligt eraan hoe je er als lezer tegenaan kijkt.

EEN EURO

Zou dat ook niet een probleem voor uw stadsgedichten kunnen zijn, dat men ze ontoegankelijk of onbegrijpelijk vindt?

HOLVOET-HANSSEN Mijn stadsgedichten zullen zeker toegankelijker worden, maar het blijft natuurlijk poëzie en zeker niet iedereen zal het meteen begrijpen. Dat is eigenlijk het probleem met de hedendaagse lezer, die wil

“
Als dichter krijg je al snel een etiket opgeplakt en word je in een dwangbuis gestopt, je moet dan proberen om daar uit te ontsnappen
”

alles begrijpen. Mensen zouden het liefst een euro in een dichter stoppen, zodat er vervolgens een gedicht wordt geproduceerd dat iedereen begrijpt. Ik vind dat zelf erg jammer. Natuurlijk wordt er ook hele goede poëzie geschreven die veel toegankelijker is, maar dit vak heeft zoveel meer te bieden. Het stadsdichterschap is daarom wederom een hele grote uitdaging. Probeer de Antwerpenaar bovendien maar eens te bereiken.

De openstelling van de poëzie voor het grote publiek brengt dus ook nadelen met zich mee?

HOLVOET-HANSSEN Het mooie van poëzie was altijd, dat je er dingen mocht doen die eigenlijk niet mochten. Toch zie je ook dat er binnen dit genre normen ontstaan, die het algemene beeld bepalen. Zogenaamde ‘kale’ gedichten zijn vandaag min of meer mode en zullen meer worden geapprecieerd dan zeer ‘rijkelijke’ gedichten, omdat dat nu eenmaal de norm is. Mijn gedichten staan echter bol van adjectieven en oude woorden, dat was vroeger *not done*. Het is altijd jammer wanneer iets de norm wordt. Je moet altijd maar binnen de lijntjes kleuren, waardoor er weer nieuwe dwangbuizen worden gecreëerd.

U ziet uzelf eerder als een troubadour, die altijd zijn eigen lied zal blijven zingen?

HOLVOET-HANSSEN Het kenmerk van een echte troubadour is inderdaad dat hij altijd zijn eigen lied blijft zingen, dat zit in zijn bloed, ongeacht de mode. Hij zal altijd zijn ding blijven doen en soms zal dat worden geapprecieerd, maar soms ook niet. Zulke mensen durven tenminste te mislukken. Je moet durven op je bek te gaan, ik ben daar zelf ook nooit bang voor geweest. Ik ben altijd blijven experimenteren en heb altijd nieuwe dingen uitgetrapt. De eerste versregels die ik hier op de Universiteit schreef luiden dan ook: "Ik breek mij af, bouw mij op / overstag en overkop".

U gaat vaak nogal genreoverschrijdend te werk. Zo staat u regelmatig op het podium en spelen muziek en theater een belangrijke rol in uw gedichten. Is voordracht een vast onderdeel van uw poëzie?

HOLVOET-HANSSEN Dat wordt vaak onterecht over mijn poëzie gezegd. Voordracht creëert namelijk niet noodzakelijk een meerwaarde. Er zijn eigenlijk maar enkele van mijn gedichten die zich zeer goed lenen om te worden voorgedragen. De meesten kunnen perfect worden gelezen en begrepen door de lezer zelf. Ik zie voordracht echter wel als een manier om het jonge publiek

“
Je moet durven om op je bek te gaan,
ik ben daar zelf ook nooit bang voor
geweest
”

te kunnen bereiken. Mijn tweede jaar als stadsdichter valt samen met het Wereldjongerenjaar, daar wil ik veel aandacht aan besteden.

Richt u zich in uw poëzie dan vooral op jongeren?

HOLVOET-HANSSEN Nee, niet speciaal, ook die hele oude generatie fascineert me. Het zou gewoon zo leuk zijn om de mensen weer op straat te krijgen, net als vroeger met de processies. Ik ontdekte laatst tot mijn verbazing dat de Scheldepwijing nog steeds door een select gezelschap gehouden wordt. Dat zou meer gedaan moeten worden, dat iedereen weer de straat op gaat, op avontuur. Dat zou ik door middel van mijn poëzie willen doen. Je kunt echter nooit iedereen bereiken met poëzie en je moet altijd een selectie maken. Eén van mijn andere missies is bijvoorbeeld het poëtisch erfgoed meer onder de aandacht van de mensen te brengen. Neem nu bijvoorbeeld het Egidiuslied (*een Middelnederlands muziekstuk, nvdr.*), daar zouden zowel jongeren als ouderen kennis mee moeten maken. Vanaf de zeventiende eeuw werden de zang en de tekst van zulke liederen van elkaar gescheiden. Toch weet ik zeker dat iedereen het zou waarderen wanneer zo'n tekst opnieuw zou worden voorgedragen.

HET MUZIEKDOOSJE

Worden het gesproken en het geschreven woord in uw gedichten dan weer samengevoegd?

HOLVOET-HANSSEN Ik streef naar een totaalgeluid. De voordracht van een lied of een tekst wordt

vaak belangrijk gevonden, maar een tekst moet naar mijn mening ook op papier tot leven komen. Gedichten hebben het orale niet nodig, ook de verbeelding van de dichter vind ik erg belangrijk. Ik moet toegeven dat dit eigenlijk wel een soort obsessie van me is geworden. Ik wil zoveel mogelijk in één gedicht krijgen, het moet echt een totaalwerk worden. Zoals ik al zei, de dichtbundels die ik de afgelopen jaren heb geschreven kunnen daarom eigenlijk ook als één project worden gezien.

En past alles samen in één gedicht?

HOLVOET-HANSEN Een gedicht is als een muziekdoosje. Je moet er lang aan werken en er komt veel techniek bij kijken, maar uiteindelijk is het één harmonisch geheel. (Om deze metafoer nog beter te illustreren, tovert de dichter daadwerkelijk een muziekdoosje/sneeuwbol uit één van zijn vele zakken tevoorschijn) De tientallen vlokjes die je hier ziet, zijn allemaal gedichten. Ze zijn beweeglijk en worden voortdurend door elkaar geschud, maar toch vormen ze één geheel. Wanneer het muziekje begint te spelen, gebeurt er binnen in het doosje ook van alles, maar dat zien we niet. Zo is het ook met gedichten. Ze evolueren constant, waardoor ze totaal verschillend zijn van elkaar. Toch is er aan de techniek van de verzen erg lang gewerkt, alleen is dat voor het publiek niet meer zichtbaar. Het technische proces is opgenomen in het geheel van gedichten en wordt pas zichtbaar wanneer je het muziekdoosje openmaakt. Het gaat er uiteindelijk natuurlijk om dat alles in elkaar past en dat alles het doet.

Is uw doosjetheorie geen belemmering voor uw dichtelijke vrijheid?

HOLVOET-HANSEN Ik werd laatst erg kwaad toen ik ergens las dat ik als dichter zou worden gerekend tot het 'post-

post-laot modernisme'. Dit was volledig fout. Ik ben het buitenbeentje van mijn eigen generatie. Toch moet men in deze tijden blijkbaar een rijtje kunnen vormen en worden mensen als ik slachtoffer van deze hokjesmentaliteit. Ik keer mij absoluut niet af tegen de vorige generatie, maar ik hoor simpelweg niet in hun rijtje thuis.

Is het rebelse en opstandige karakter van poëzie de laatste jaren niet een beetje verloren gegaan?

HOLVOET-HANSEN Dat was juist het mooie van poëzie. Het ontsnapte altijd aan de consumptiemaatschappij. Tegenwoordig is poëzie hip, toch worden er net zoveel, of zo weinig, dichtbundels verkocht als vroeger. Toch vind ik de poging om te ontsnappen belangrijker dan het ontsnappen zelf, want dat lukt toch nooit volledig.

Precies, want creëert uw stadsdichterschap ook niet weer een bepaalde werkdruk, waardoor u toch weer in een systeem terecht komt?

HOLVOET-HANSEN Nee, gedichten schrijven doe ik sowieso. Ik werk momenteel bijvoorbeeld aan een cyclus over de vierde toren (de toren van het nieuwe Museum aan de Stroom, nvdr.). Zo'n gedicht zal perfect passen in de stadsgedichten die ik zal schrijven. Het gaat eigenlijk dus allemaal min of meer vanzelf. Uiteindelijk past alles perfect in het plaatje.

Tot slot, hoe staat het dan met het eerste stadsgedicht?

HOLVOET-HANSEN Het gedicht heet toepasselijk 'Vrijbrief'. De wind is in dat gedicht aan het woord, de wind die boven de stad zingt en Antwerpen toe spreekt. Ook dit gedicht heeft daarom weer een muzikale dimensie, die van de wind die rond de stadstorens waait. ■

VRIJBRIEF

ANTWERPEN, 28 JANUARI 2010

ZING 'M I J N S T A D, O P E N U' - VIER TORENS IN DE WIND DIE KRIMPT
WEES WELKOM EN SALAAM ALAYKUM - OOK WIE THUISLOOS IS
GEHAVEND OF IN DE GOOT: TRAPT 'T AF, PAKT AUWEN BOEL
OF: SCHAT, NE KOFFE? HIER, EEN WARMTE ZJAT-

ZO DACT IK TE BEGINNEN MAAR DE MEEUWEN STREKEN NEER
ALS BOEKANIER, O SCHOON VERDIEP - HET VOLK BENEDEN U
BIJ ONZE WOORDENKRAAM, DE KATHEDRAAL EEN BAKEN; ZIE
DAAR RIJST VOOR OGEN POEZIE, DE SPANDEK VAN ONS FIEN

ZO DACT IK TE BEGINNEN MAAR DE GEUR VAN GAARKEUKENS
KROOP MET DE SCHELDELUCHT IN MIJN GEDICHT, EEN STEM DIE SPRAK

ZIJN KOP WAS ALS EEN BOOT; LANGS ALLE KANTEN VOELT GE WIND
DIE WAAIT DOOR 'T HART VAN 'T STAD, VAN JEF EN ZIJN MARIE TOT MO.
'T IS TOCH ZO SIMPEL, LUISTER GOED: HIER KOMT DE STAD DICHTER.'

WIE JE NIET ZIET OF STRAAT,
BEN IK, DIE NAAST JE GAAT.

DE SCHIPPER ZONDER BOOT,
DE ZEILER ZONDER WIND.

DE SCHILDER ZONDER VERF,
DE SCHRIJVER ZONDER WOORDEN.

HIJ DENKT ER HET ZIJNE VAN,
DE ZWERVER DIE NIET SLAPEN KAN.

GEEF DAAROM OOK JOUW WOORD AAN ONZE STAD EN TEKEN HIER

PETER HOLVOET-HANSEN
M.M.V. MARC PURNAELS, TROUBADOUR VAN EKEREN
MET DANK AAN VOLKERMIDDELIJN TERENIEM TE OESTEN
GRAFISCHE VOORSTAVING JELLE JENSEN

Peter Holvoet-Hanssen is de jongste zoon van wijlen Walter Holvoet en Annie Hanssen zaliger. Geboren te Merkssem (1960). Woonde 35 jaar in Deurne, ook met echtgenote en jongstezoon Noëlla Elpers. Samen noemden ze zich 'Het Kapernest', om liefde voor literatuur en poëzie bij jongeren aan te wakkeren. Peter - die nu in Berchem woont - stelt zich in zijn Stadsgedichten open voor andere 'ontdekkingsreizigers' zoals Marc Furnaels in 'Vrijbrief'. Marc bezwoerde hem: "Hier komt de stad dichter." Peter omarmde zijn gedicht "Wie je niet ziet".

28.01.10
Vrijbus (poëziebus met NCNP
en de woordenkapers van vzw
W.h. en De Figuranten) met
Woordenkraam, Grote Markt
m.m.v. Peter Holvoet-Hanssen
28.02.10 15u
Vrijbus-poëzie in boekhandel
De Groene Waterman, Wolstraat
06.03.10 14u
Vrijbus-poëzie in bibliotheek
Permeke, De Coninckplein

© Stadsdichter Antwerpen 2010 - V.U.: Michiel Vandebrel, Antwerpen (Boekenstad, Minoriteitsstraat 22, 2000 Antwerpen)

Peter Holvoet-Hanssen blijft nog stadsdichter van Antwerpen t.e.m. Gedichtendag 2012.

Je kunt zijn bezigheden volgen via www.antwerpen.be/boekenstad of via zijn eigen website: www.kapersnest.be.

Monty

Admiral Freebee

17 februari

absolute primeur: de cd-voorstelling van *The Honey & The Knife*

Andreas Hutter

25, 26, 27 februari

SPACES 2, een intrigerende performance met teksten van Heiner Müller

't Barre Land

4, 5, 6 maart

een hilarische backstage-comedy in de coulissen van Hamlet

STAN, de KOE, Dood Paard & Discordia

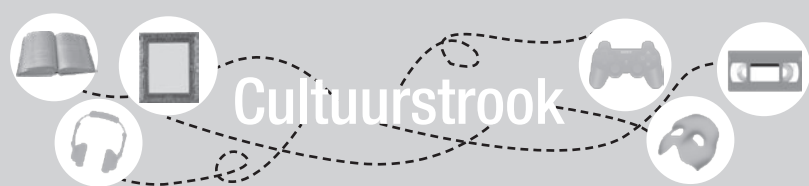
9, 10, 11, 12, 13 maart

we hebben een/het boek (niet) gelezen; naar *De Toverberg* van Thomas Mann

studententarif:

€ 8 voor theater- en dansvoorstellingen | € 30 voor 5 stukken naar keuze!

montignystraat 3 antwerpen
info en tickets www.monty.be 03 238 91 81

Cultuurstrook

DOOR AMBER DANIÉLS & FOLKER DEBUSSCHER

'End Times' - EELS

Het is allerminst een geheim dat Mark Oliver Everett, beter bekend als E, een gekwelde ziel heeft. Wie 'Things The Grandchildren Should Know' gelezen heeft, begrijpt wat ik bedoel. 'Electro-shock Blues' was een plaat gewijd aan het verdriet om de dood van zijn ouders en zus. Nu heeft hij opnieuw een plaat uitgebracht die hem moet helpen zijn verdriet te verwerken – liefdesverdriet ditmaal. Deze nieuwe plaat heet 'End Times' en je krijgt zowaar schrik dat hij het meent. Laat je niet vangen door de vrolijke melodieën van sommige liedjes, in de teksten heeft E zijn ziel blootgelegd. En die liegen er niet om. Maar E is gelukkig een fijne muzikant en weet zich door zijn emoties een weg te banen richting muziek die het waard is om aan menige collectie toegevoegd te worden.

'The Men Who Stare At Goats'

Entertainend, maar niet veel meer. Dat is mijn gevoel bij 'The Men Who Stare at Goats'. De film heeft een goede cast, zeker wel, met onder andere Ewan McGregor, George Clooney, Jeff Bridges en Kevin Spacey; een leuk verhaal over het ontstaan van de paranormale tak van het Amerikaanse leger tijdens de Koude Oorlog en de evolutie ervan tot de huidige psychologische oorlogsvoering; en ook technisch zit alles snor, van de cameravoering tot de soundtrack. Maar toch schort er iets aan. De film probeert te balanceren tussen absurditeiten en het meegeven van een boodschap, maar eindigt als een eendimensionale komedie, zonder echt te bevreemden, of iets te vertellen.

Woord & Beeld

Elke foto beeldt een **Antwerps bouwwerk** uit. Schrijf de naam in de vakjes onder de foto. Met de letters van de genummerde vakken vorm je het sleutelwoord dat je kan invullen in de balk rechts onderaan.

		11			

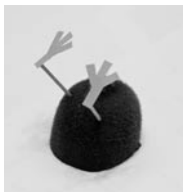

		2							

OPLOSSING DWARS 56: KAKETOE

K₁ A₅ K₄ E₁ T₃ O₂ E₂

Kiwi

Koekoek

Kraanvogel

Had het juiste antwoord gevonden en wint de felbegeerde cultuurcheques: Nikita Callens

					5
8		3			

FOTO'S: JONATHAN DEBEER

Stuur je oplossing samen met je studiejaar en -richting en rolnummer naar contact@dwars.be. Als het juist is, komt jouw naam in een pot terecht. Daaruit trekt een volstrekt onschuldige hand de winnaar. Natuurlijk heeft die student prijs.

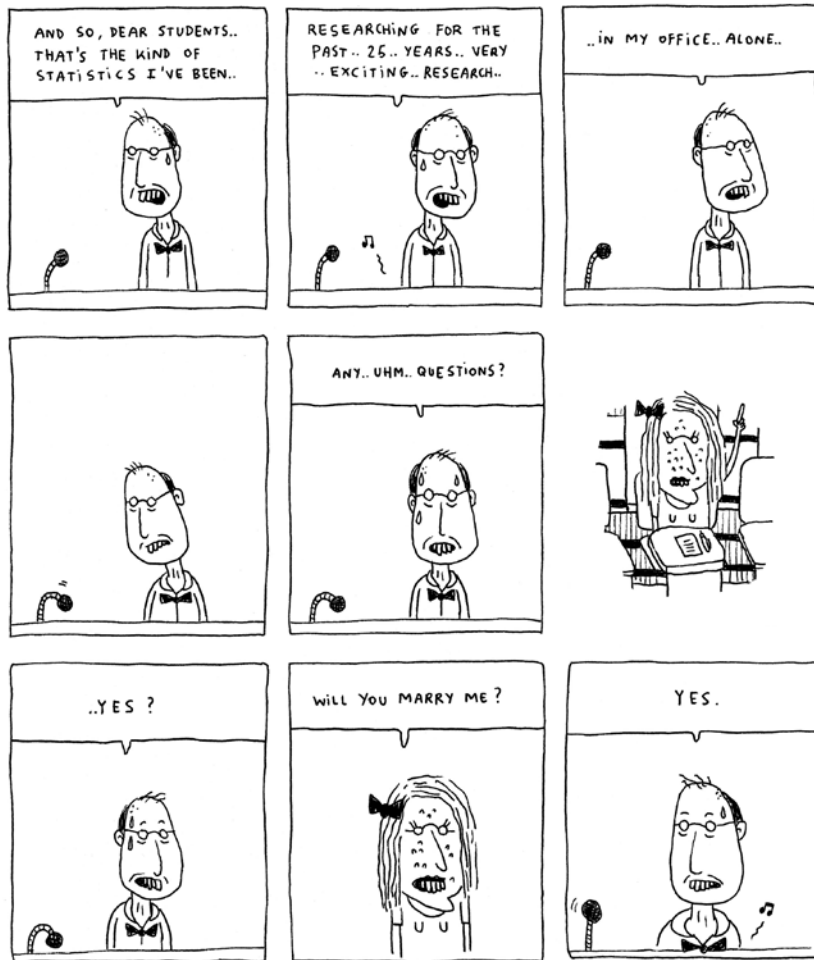
Dankzij de Associatie en de Stad Antwerpen zijn de cultuurcheques weer een feit. *dwars* geeft elke maand een boekje weg, met dank aan het departement Studentgerichte Diensten.

Sleutelwoord:

		2	3		5			8			11

RESEARCH MONTHLY

JANGOJIM.BLOGSPOT.COM - 6th FEBRUARY 2010 - JANGOJIM

dwars luistert naar...

'Fifteen Floors' van Balthazar. Natuurlijk. (Frie Vandemeulebroucke)

'Butje' van De Huilende Rappers. Lekkere feestplaat die het label 'van de pot gerukt' meekrijgt. (Floris Geerts)

'Another Brick in the Wall' van Pink Floyd. Lekker puberaal doen na de examens: "We don't need no education!". (Daan Hafkamp)

'Somewhere I Belong' van Linkin Park. Omdat ik na het vele reizen en zoeken nog steeds mijn plaats in de wereld niet weet. (Tijl De Bock)

'I Try' van Macy Gray. Van een hele tijd geleden, maar zo'n stem vergeet je gewoonweg niet. (Ariadne Van den Broeck)

'You Start a Fire' van Jenny Lane. Een mooie soulstem van dit lieve Amsterdamse meisje. (Anne Hammers)

'Elephant' van Them Crooked Vultures. Was ik maar, een gitaar. (Folker Debusscher)

'Hey Jude' van The Beatles. Om af te kicken van een zeer fijne trip naar Londen. (Amber Daniëls)

'Slaapwals' van Bart Peeters. Dit semester zal ik waarschijnlijk toch niet veel meer slapen... (Celiën Joppen)

'Habanera' van The Muppets. Gewoon even *youtuben* en je begrijpt wel waarom. (Lieselotte Joppen)

Aan alles komt een einde, ook aan de examens. De lesvrije week vormde voor sommigen een welgekomen *break* om de studie batterijen op te laden na veel bloed, zweet en tranen; al was het voor anderen nagelbijten in afwachting van de examenresultaten. Onze achterflap biedt dit nummer een herinnering aan een maand afzien en een blik op jezelf in examenmodus voor alle studenten PSW die op 18 januari in de grote aula van de Stadscampus zwoegden op het vak Communicatiewetenschappen. Nu het tweede semester is ingezet, komt ook de Antwerpse studentenbuurt weer aarzelend tot leven, want student ben je natuurlijk vooral *tussen* de momenten dat je studeert.